

HRVATSKI SABOR

P.Z. br. 573

KLASA: 022-03/19-01/15

URBROJ: 65-19-02

Zagreb, 14. veljače 2019.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 14. veljače 2019. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića, državnog tajnika u Ministarstvu unutarnjih poslova i Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/18-01/24

Urbroj: 50301-29/23-19-5

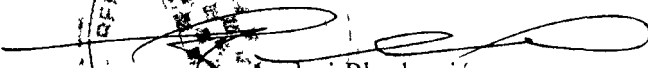
Zagreb, 14. veljače 2019.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 – pročišćeni tekst i 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Davora Božinovića, ministra unutarnjih poslova, Žarka Katića, državnog tajnika u Ministarstvu unutarnjih poslova i Antu Delipetra, pomoćnika ministra unutarnjih poslova.

PREDSJEDNIK

mr. ~~Gov.~~ Andrej Plenković

**PRIJEDLOG ZAKONA
O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o policiji (Narodne novine, br. 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15 i 121/16) stupio je na snagu 31. ožujka 2011. godine. Od svojega stupanja na snagu Zakon je mijenjan nekoliko puta, a izmjene su se odnosile na prolongiranje stupanja na snagu odredbe kojom se propisuje pravo na otpremninu policijskih službenika koji odlaze u mirovinu kao i na ispravljanje i dorađivanje određenih nedorečenosti pojedinih njegovih odredbi.

Ovim Prijedlogom Zakona predviđa se izmijeniti odredbu o obvezi podnošenja izvješća o obavljanju policijskih poslova, prema kojoj je ministar unutarnjih poslova dužan najmanje jednom godišnje Hrvatskom saboru podnijeti pisano izvješće o obavljanju policijskih poslova, a na zahtjev Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskog sabora i češće, na njegovo traženje i za pojedinačne slučajeve. Naime, predlaže se izmijeniti ovu odredbu na način da glavni ravnatelj policije, najkasnije do 31. ožujka, podnosi pisano izvješće o radu policije ministru, kojem je, prema važećem Zakonu o policiji, odgovoran za svoj rad, a ministar to izvješće dostavlja Vladi Republike Hrvatske. Vlada potom izvješće o radu policije, najkasnije do 1. lipnja dostavlja Hrvatskom saboru. Na predloženi način jasnije je propisan način podnošenja izvješća o radu policije, koje izvješće uključuje podatke ne samo o obavljanju policijskih poslova već i sve druge podatke o radu policije. Također, predložena odredba ne utječe na ovlaštenje radnih tijela Hrvatskog sabora da traže izvješće i podatke od ministra te njegovu obvezu da izvijesti o pitanjima i pojavama iz djelokruga ministarstva, podnese izvješće o izvršavanju i provođenju zakona, dostavi podatke kojima raspolaže i dr. što je sada utvrđeno Poslovníkom Hrvatskog sabora.

Prijedlogom Zakona predviđa se nadalje izmijeniti i dopuniti odredbe članaka 5., 5.b, 5.c 5.d i 5.f važećeg Zakona o policiji kojima se propisuje podnošenje pritužbi u slučaju kad fizička osoba smatra da su joj djelovanjem ili propuštanjem djelovanja policijskog službenika, u primjeni policijskih ovlasti, povrijeđena prava ili slobode. Predlaže se osnivanje jednog Povjerenstva za rad po pritužbama. Važeći Zakon o policiji predviđa osnivanje Povjerenstva za rad po pritužbama na rad policijskih službenika u sjedištu Ministarstva te povjerenstva za svaku policijsku upravu. S obzirom da se niti nakon objave dva javna poziva nije prijavilo dovoljno kandidata za formiranje navedenih povjerenstava te ona, prema važećim odredbama nisu osnovana, predlaže se osnivanje jednog Povjerenstva s većim brojem članova. Pri tome, potrebno je uzeti u obzir da se na ovaj način otklanja mogućnost stvaranja različite prakse do čega bi došlo djelovanjem velikog broja povjerenstava. Predloženim odredbama propisuje se sastav i način rada Povjerenstva te obveza podnošenja godišnjeg izvješća o radu Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora. Kao novina propisuje se novčana naknada za članove Povjerenstva iz reda građana u iznosu 5% prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novopredloženo Povjerenstvo za rad po

pritužbama imat će užu nadležnost te će odlučivati samo o prigovorima protiv drugostupanjske odluke Ministarstva u predmetima pritužbi građana. U 2016. godini Ministarstvo je zaprimilo 23 prigovora o kojima je trebalo odlučivati sadašnje Povjerenstvo, što znači da bi godišnje ukupni trošak bio cca 23.000,00 kuna (prosječna neto plaća u Republici Hrvatskoj u 2016. godini bila je 5.693,00 kuna), a u 2017. godini zaprimljeno je 11 prigovora koji su u nadležnosti Povjerenstva, što znači da bi godišnji ukupni trošak bio cca 9700,00 kuna (prosječna neto plaća u Republici Hrvatskoj u 2017. godini bila je 6190,00 kuna). U navedene iznose uključeni su i obvezni pripadajući doprinosi. Iz navedenoga je vidljivo da se za rad novopredloženog Povjerenstva ne bi trebala osigurati značajna sredstva iz državnog proračuna te se predlaže da se ista osiguraju iz sredstava Ministarstva unutarnjih poslova.

Nadalje, tijekom primjene Zakona uočene su određene poteškoće u primjeni odredaba važećeg Zakona o policiji kojima je uređen rad policijskih službenika po nalogu, nadležnost za rješavanje žalbi na rješenja o radno-pravnom statusu policijskih službenika, provedba internog oglasa za popunjavanje slobodnih radnih mjesta policijskih službenika, raspored, premještaj i disciplinska odgovornost policijskih službenika, stoga se te odredbe nastojalo preciznije urediti.

Naime, u vezi rada policijskih službenika po nalogu u praksi je zamijećeno da se, radi različitih razloga (primjerice: neispunjavanje uvjeta potrebnog policijskog zvanja za raspored na radno mjesto) u proteklom razdoblju povećao broj policijskih službenika koji su poslove drugog radnog mjesta obavljali po nalogu nadređenog rukovoditelja. Također, dosadašnje iskustvo u primjeni ovoga članka pokazalo je da propisani uvjet za obavljanje poslova drugog radnog mjesta - „ako je za to osposobljen“ nije dovoljno precizan, odnosno nije definirano što znači da je netko osposobljen za neke poslove odnosno podrazumijeva li to da ima stručnu spremu i zvanje utvrđeno za to radno mjesto kao i neke posebne uvjete (radno iskustvo u određenom trajanju, završene neke oblike osposobljavanja, znanje stranog jezika i sl.). Isto tako, vremenski nije ograničeno razdoblje u kojem policijski službenik može po nalogu obavljati poslove drugog radnog mjesta. Stoga se ovim Prijedlogom Zakona predlaže članak 32. važećeg Zakona o policiji brisati, jer je materija obavljanja poslova po nalogu nadređenog službenika (dužnost izvršavanja naloga, dužnost odbijanja naloga, mogućnost odbijanja naloga, izvršavanje poslova koji nisu u opisu radnog mjesta državnog službenika, dužnost zamjene odsutnog državnog službenika, zabrana postupanja izvan ovlasti) u cijelosti propisana Zakonom o državnim službenicima te nema potrebe propisivanja posebnih odredbi za policijske službenike.

Nadalje, člankom 46. stavkom 1. važećeg Zakona o policiji propisano je da je odlučivanje o svim pravima, obvezama i odgovornostima policijskog službenika upravna stvar, što znači da se rješenja o tim pravima, obvezama i odgovornostima donose u upravnom postupku. Ovako formuliran članak 46. Zakona o policiji znatno je širi od odredbi važećeg Zakona o državnim službenicima koji u članku 63. taksativno nabroja o kojim pravima i obvezama državnih službenika se odlučuje u upravnom postupku, dok se za ostvarivanje ostalih prava i obveza iz državne službe odgovarajuće primjenjuju opći propisi o radu. Isto tako, Zakon o državnim službenicima propisuje da Odbor za državnu službu u upravnom postupku u drugom stupnju odlučuje samo o žalbama izjavljenim na rješenja o pravima i obvezama iz članka 63. stavka 1. Zakona o državnim službenicima, dok se ostali akti kojima se odlučuje o drugim pravima i obvezama državnih službenika ne donose u upravnom postupku. Stoga je ovim Prijedlogom Zakona članak 46. Zakona o policiji usklađen sa Zakonom o državnim službenicima te se dodaje novi stavak 3. kojim se utvrđuje nadležnost

Odbora za državnu službu za odlučivanje u drugom stupnju o žalbama izjavljenima na rješenja o prijemu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, plaći, premještanju, stavljanju na raspolaganje, ocjenjivanju te prestanku službe policijskog službenika.

Sljedeća dopuna učinjena je u članku 61. Zakona o policiji kojim su propisani razlozi za razrješenje zamjenika glavnog ravnatelja policije te načelnika policijskih uprava, prije roka na koji su imenovani. Kao novi razlog za razrješenje navedenih osoba, prije isteka mandata, uvodi se ocjena „zadovoljava“ za prethodnu kalendarsku godinu. Na predloženi način bi i ocjena rada najviših policijskih rukovoditelja koji je ispod očekivane i profesionalne razine postao razlog za njihovo razrješenje prije isteka razdoblja na kojeg su imenovani. U tom smislu svakako će, po stupanju na snagu predloženih izmjena i dopuna Zakona o policiji, biti potrebno detaljnije urediti podzakonski propis kojim se uređuje ocjenjivanje policijskih službenika.

Ovim Prijedlogom Zakona nadalje se, kao novinu, iz kruga osoba koje se imenuju na razdoblje od pet godina (glavni ravnatelj policije, njegovi zamjenici i pomoćnici, načelnici policijskih uprava i načelnici policijskih postaja) predlaže izostaviti pomoćnike glavnog ravnatelja policije i načelnike policijskih postaja. Primjerice, radno mjesto načelnika policijske postaje svrstano je u kategoriju radnih mjesta rukovodećih policijskih službenika, ali u potkategoriju rukovoditelja. U klasifikaciji radnih mjesta policijskih službenika brojna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika svrstana su u višu potkategoriju (viši rukovoditelj) od one u koju su svrstana radna mjesta načelnika policijskih postaja, a izvršitelji na tim radnim mjestima ne imenuju se na razdoblje od pet godina. Provedba odredbe članka 60. stavka 1. Zakona o policiji, u smislu imenovanja načelnika policijske postaje na razdoblje od pet godina, pokazala se nesvrhovitom u praksi te se stoga predlaže izostaviti načelnike policijskih postaja iz kruga osoba koje se imenuju na propisano razdoblje.

U pogledu odredbi kojima je reguliran interni oglas, raspored i premještaj policijskih službenika za istaknuti je da se predloženim izmjenama članaka 62., 63., 64. i 72. nastojalo ta pitanja urediti optimalnije i svrhovitije kako bi se otklonili uočeni problemi. Predlaže se da se putem internog oglasa popunjavaju slobodna radna mjesta potkategorije glavni rukovoditelj (osim, glavnog ravnatelja policije, njegovih zamjenika i pomoćnika te načelnika policijske uprave) i slobodna radna mjesta načelnika policijske postaje, s time da bi odabir kandidata za radno mjesto načelnika policijske postaje obavljalo isto povjerenstvo koje obavlja odabir kandidata za radna mjesta zamjenika i pomoćnika glavnog ravnatelja policije i načelnika policijske uprave. Nadalje, kod premještanja policijskih službenika uočeno je da važeća odredba članka 72. stavka 1. kojom je propisano da se policijskog službenika po potrebi službe može premjestiti na slobodno radno mjesto u okviru stečenog stupnja obrazovanja i osobnog policijskog zvanja u znatnoj mjeri onemogućuje premještaj policijskih službenika jer se policijski službenik može premjestiti samo na radno mjesto njegovoga osobnog zvanja, a u pravilu takvih slobodnih radnih mjesta nema.

Dopune članka 88. važećeg Zakona o policiji usmjerene su na omogućavanje daljnjeg razvoja visokog policijskog obrazovanja koje prema trenutnom stanju završava na razini stručnog specijalističkog studija kriminalistike, a dugoročni cilj je omogućiti vertikalno napredovanje do najviših akademskih stupnjeva na sveučilišnoj razini. Prema zatečenom normativnom stanju, odredba propisuje samo mogućnost sudjelovanja Visoke policijske škole u sveučilišnim studijima za potrebe javnosti, što se ovim Prijedlogom nastoji proširiti i na potrebe policije. Problemi koji proizlaze iz zatečene odredbe su u nemogućnosti pripreme novih studija koji bi bili namijenjeni pretežito policijskim službenicima. Dopune članka 88.

također se odnose na uvođenje novog stavka 4. kojim se opisuje vrsta poslova kojima se bavi Visoka policijska škola, uz postojeću normiranu djelatnost nastave. Naime, Visoka policijska škola osim što ima odobrenje (dopusnicu Ministarstva znanosti i obrazovanja) za obavljanje nastavne djelatnosti iz visokoškolskog obrazovanja, ima odobrenje i za obavljanje djelatnosti znanstvenog istraživanja. Te dvije djelatnosti se razlikuju po potrebnim uvjetima u propisima o visokom školstvu i nizu povezanih okolnosti (članci 22. i 48. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju). Uvođenje nove odredbe bi cjelovito opisalo poslove Visoke policijske škole, a ujedno bi omogućilo razvoj u području napredovanja nastavnika u odgovarajućim zvanjima, sudjelovanja u dobivanju sredstava za znanost i u isticanju prepoznatljivosti znanstvenog područja koje se bavi policijom. Treća dopuna odnosi se na Statut Visoke policijske škole koji u nekim dijelovima sadrži odredbe o načinu imenovanja rukovodećih policijskih službenika čime nije usklađen s odredbama Zakona o policiji. Uvođenje nove odredbe će jasnije determinirati opseg poslova koji mogu biti normirani Statutom i koji su prepušteni akademskom samoupravljanju uz uvažavanje specifičnosti organizacije Ministarstva. Posebnosti visokog policijskog školstva imaju utemeljenje u članku 48. stavcima 4. i 6. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, što uključuje i upravljanje ljudskim potencijalima.

Uz navedeno, ovim se Zakonom, kao važna novina, uvodi naknada za stanovanje. Pravo na ovu naknadu imao bi policijski službenik raspoređen u mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegova prebivališta, koji nema riješeno stambeno pitanje i ne prima naknadu troškova međumjesnog prijevoza. Isto tako, ovo pravo bi imali i policijski službenici kojima je mjesto rada na otoku, a mjesto prebivališta na kopnu ili drugom otoku, ili obratno, bez obzira na udaljenost. Naime, praksa je pokazala da je u pojedinim policijskim upravama (primarno: PU dubrovačko-neretvanska, PU istarska, PU ličko-senjska) nezadovoljavajuća popunjenost radnih mjesta policijskih službenika domicilnim stanovništvom, stoga se polaznike tečaja za zanimanje policajac, nakon završenog tečaja, na temelju ugovora, na pet godina, raspoređuje u navedene policijske uprave. S obzirom na nedostatna primanja, nedostatak smještajnih kapaciteta (službenih i privatnih), posebice tijekom trajanja turističke sezone, policijskim službenicima je izrazito teško organizirati i podmirivati obveze vezane uz smještaj. Navedeno, kao i odvojenost od obitelji i mjesta prebivališta su važniji razlozi radi kojih policijski službenici, nakon isteka ugovornog roka, inzistiraju na premještaju. Stoga, s ciljem zadržavanja policijskih službenika u policijskim upravama u koje su raspoređeni, poticanja motivacije za policijsku službu, zadovoljavanja njihovih socijalnih i obiteljskih prilika, predlaže se uvođenje ove naknade.

III. OCJENA I IZVORI SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Ovim Prijedlogom Zakona predviđa se uvesti naknadu za rad članova Povjerenstva za rad po pritužbama iz reda građana za što će se financijska sredstva osigurati iz sredstava za redovitu djelatnost Ministarstva unutarnjih poslova (aktivnost A553131 Administracija i upravljanje) te za tu namjenu neće biti potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu. Također, ovim Prijedlogom Zakona predlaže se propisati naknadu za stanovanje na koju bi imali pravo određeni policijski službenici. Predviđa se da bi pravo na ovu naknadu ostvarivalo do 1500 policijskih službenika te bi ista iznosila 1.000,00 kn neto (bruto II iznosio bi cca. 1.800,00 kuna). Financijska sredstva potrebna za provedbu ove odredbe osigurana su u okviru Financijskog plana Ministarstva unutarnjih poslova za 2019. i projekcijama za 2020. i 2021. godinu, u okviru aktivnosti A553131 Administracija i upravljanje, skupine računa 32 – materijalni rashodi i to po 32.425.000 kuna za svaku proračunsku godinu.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI**Članak 1.**

U Zakonu o policiji (Narodne novine, br. 34/11, 130/12, 89/14, 33/15 i 121/16) članak 4. mijenja se i glasi:

„Glavni ravnatelj policije (u daljnjem tekstu: glavni ravnatelj) najkasnije do 31. ožujka ministru unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: ministar) dostavlja pisano izvješće o radu policije za prethodnu godinu, koji ga dostavlja Vladi Republike Hrvatske.

Vlada Republike Hrvatske dostavlja izvješće o radu policije Hrvatskom saboru najkasnije do 1. lipnja.“.

Članak 2.

U članku 5. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Fizička ili pravna osoba koja smatra da su djelovanjem ili propuštanjem djelovanja policijskog službenika u primjeni policijskih ovlasti povrijeđena njezina prava ili slobode, ima pravo Ministarstvu podnijeti pritužbu u roku od 30 dana od dana saznanja za povredu.“.

Članak 3.

U članku 5.b riječi: „nadležnom povjerenstvu za rad po pritužbama“ zamjenjuju se riječima: „Povjerenstvu za rad po pritužbama (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo)“.

Članak 4.

Članak 5.c mijenja se i glasi:

„Za rješavanje pritužbi na rad policijskih službenika osniva se Povjerenstvo.

Povjerenstvo čine dva predstavnika Ministarstva koje imenuje ministar te deset predstavnika građana koje imenuje i razrješava Hrvatski sabor na prijedlog Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskog sabora, a koje su, na javni poziv, predložile organizacije civilnog društva, organizacije stručne javnosti i nevladine organizacije ili su se osobno javili na javni poziv.

Članovi Povjerenstva, na konstituirajućoj sjednici, biraju predsjednika i potpredsjednika iz reda predstavnika građana.

Povjerenstvo zasjeda i donosi odluke u vijeću od tri člana kojeg čine predstavnik Ministarstva i dva predstavnika građana.

Sastav vijeća i predsjedavajućeg za pojedinu sjednicu određuje predsjednik Povjerenstva.

Odluka Povjerenstva dostavlja se podnositelju pritužbe, ustrojstvenoj jedinici Ministarstva nadležnoj za unutarnju kontrolu i osobi ovlaštenoj za pokretanje disciplinskog postupka protiv policijskog službenika čiji rad je bio predmet pritužbe.

Ako je Povjerenstvo utvrdilo da je pritužba djelomično ili u cijelosti bila utemeljena, ustrojstvena jedinica Ministarstva nadležna za unutarnju kontrolu dužna je u roku od 30 dana od dana zaprimanja odluke Povjerenstva preispitati svoju prethodnu odluku (odgovor) i o tome izvijestiti podnositelja pritužbe.

Godišnje izvješće o svome radu Povjerenstvo podnosi Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora.“.

Članak 5.

Članak 5.d mijenja se i glasi:

„Članovi Povjerenstva su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti.

Članovi Povjerenstva iz reda građana za sudjelovanje na sjednici Povjerenstva primaju naknadu u visini 5% prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini za svaki završeni predmet.

Za članove Povjerenstva provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno posebnom zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

Član Povjerenstva dužan je čuvati tajnost podataka koje je doznao sudjelujući u rješavanju pritužbi na rad policijskih službenika.

Član Povjerenstva ne može biti osoba koja:

- nije državljanin Republike Hrvatske
- je član političke stranke
- je osuđena ili se protiv nje vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti
- je osuđena ili se protiv nje vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora.

Članove Povjerenstva imenuje se na vrijeme od četiri godine, s mogućnošću ponovnog imenovanja.

Člana Povjerenstva može se razriješiti prije isteka roka na koji je imenovan ako:

- sam to zatraži
- nastupi neki od razloga zbog kojih ne može biti imenovan članom Povjerenstva
- bez valjanog opravdanja nije prisustvovao na dvije sjednice Povjerenstva u roku od jedne godine ili nemarno obavlja poslove člana Povjerenstva.

Članovi Povjerenstva, za dolazak na sjednicu Povjerenstva, imaju pravo na naknadu prijevoznih troškova u visini stvarnih troškova ili naknadu troškova za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, kako je utvrđeno za korisnike koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

Sredstva za naknade članovima Povjerenstva iz stavaka 2. i 8. ovoga članka osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske u razdjelu Ministarstva.

Odredbe ovoga članka koje se odnose na članove Povjerenstva odnose se i na predsjednika i potpredsjednika Povjerenstva.“.

Članak 6.

U članku 5.f stavak 2. mijenja se i glasi:

„Način rada i postupanja po pritužbama, vođenje evidencije i rokove čuvanja podataka u evidenciji te rad Povjerenstva, propisuje ministar pravilnikom.“.

Članak 7.

U članku 8. stavku 2. riječi: „glavni ravnatelj policije (u daljnjem tekstu: glavni ravnatelj) zamjenjuju se riječima: „glavni ravnatelj“.

Članak 8.

Članak 32. briše se.

Članak 9.

Članak 46. mijenja se i glasi:

„Odlučivanje o prijamu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, plaći, premještaju, stavljanju na raspolaganje, ocjenjivanju te prestanku službe policijskog službenika upravna je stvar.

Žalba na rješenje o prijamu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, plaći, premještaju, stavljanju na raspolaganje, prestanku službe po sili zakona te udaljenju iz službe policijskog službenika ne odgađa izvršenje.

Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka policijski službenik može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.“.

Članak 10.

U članku 47. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. imati završenu srednju školu u trogodišnjem ili četverogodišnjem trajanju,“.

Članak 11.

U članku 60. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Slobodna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika i to: zamjenika glavnog ravnatelja i načelnika policijske uprave popunjavaju se putem internog oglasa.“.

Članak 12.

U članku 61. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„Osim razloga iz članka 59. stavka 3. ovoga Zakona, izabrani kandidat iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona može se razriješiti prije isteka roka na koji je imenovan i ako je za prethodnu kalendarsku godinu ocijenjen ocjenom „zadovoljava“.“.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 3. mijenja se i glasi:

„Zamjenika glavnog ravnatelja te načelnika policijske uprave imenuje i razrješuje ministar na prijedlog glavnog ravnatelja.“.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 4.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječi: „i pomoćnikom“ brišu se.

Dosadašnji stavak 5. briše se.

Članak 13.

Članak 62. mijenja se i glasi:

„Slobodna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika potkategorije glavni rukovoditelj, a koja nisu navedena u članku 60. ovoga Zakona i slobodna radna mjesta načelnika policijske postaje popunjavaju se putem internog oglasa premještajem ili rasporedom.“.

Odabir kandidata za radno mjesto pomoćnika glavnog ravnatelja i načelnika policijske postaje provodi povjerenstvo iz članka 60. ovoga Zakona.“.

Članak 14.

Članak 63. mijenja se i glasi:

„Raspored na radno mjesto policijskog službenika provodi se:

1. prilikom prijma u policiju
2. ako se ukine ustrojstvena jedinica ili radno mjesto na koje je raspoređen
3. ako se smanji broj izvršitelja radnog mjesta na koje je raspoređen
4. istekom razdoblja na koje su imenovane osobe iz članka 58. stavka 1. i članka 60. stavka 1. ovoga Zakona
5. u slučaju razrješenja osoba iz članka 58. stavka 1. i članka 60. stavka 1. ovoga Zakona, radi razloga iz članka 59. stavka 3. i članka 61. stavka 2. ovoga Zakona.“

Članak 15.

U članku 64. stavku 1. riječi: „točke 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „točke 2., 3., 4. i 5.“.

U stavku 2. riječi: „točke 2. i 3.“ zamjenjuju se riječima: „točke 2., 3., 4. i 5.“, a riječi: „uz pisani pristanak“ brišu se.

Članak 16.

Iza članka 64. dodaje se članak 64.a koji glasi:

„Članak 64.a

Policijskom službeniku raspoređenom u mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog prebivališta, ako nema riješeno stambeno pitanje te ne prima naknadu troškova međumjesnog prijevoza na posao i s posla, isplatit će se naknada za stanovanje.

Pravo iz stavka 1. ovoga članka priznaje se i policijskim službenicima kojima je mjesto rada na otoku, a mjesto prebivališta na kopnu ili drugom otoku, ili obratno, bez obzira na udaljenost.

Smatra se da policijski službenik ima riješeno stambeno pitanje ako on ili član njegove obitelji (supružnik, maloljetno dijete ili dijete na redovnom školovanju, a s kojim živi u obiteljskom domaćinstvu) u mjestu rada ili u mjestu udaljenom do 100 kilometara od mjesta rada ima u vlasništvu stan ili obiteljsku kuću.

Visinu naknade iz stavaka 1. i 2. ovoga članka određuje odlukom ministar.“.

Članak 17.

U članku 72. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Policijskog službenika može se po potrebi službe premjestiti na slobodno radno mjesto za koje ispunjava uvjete u okviru stečenog stupnja obrazovanja, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, vještinama i sposobnostima, u istoj ili drugoj ustrojstvenoj jedinici, u istom ili drugom mjestu rada.“.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Članak 18.

U članku 75. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

„Policijskom službeniku iz stavka 1. ovoga članka pravo na prehranu prestaje nakon godine dana od dana trajnog premještanja.“.

Dosadašnji stavci 2. i 3. postaju stavci 3. i 4.

Članak 19.

U članku 86. stavku 2. riječi: „uz suglasnost ministra znanosti, obrazovanja i športa“ zamjenjuju se riječima: „uz suglasnost ministra nadležnog za znanost i obrazovanje“.

Članak 20.

Članak 88. mijenja se i glasi:

„Visoko obrazovanje provodi Visoka policijska škola kroz stručne i sveučilišne studijske programe sukladno Statutu i propisima o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Stručne studijske programe za potrebe visokog policijskog obrazovanja izvodi Visoka policijska škola na temelju dopusnice koju izdaje ministar nadležan za znanost i obrazovanje.

Visoka policijska škola sudjeluje u izvođenju diplomskih sveučilišnih studija, poslijediplomskih sveučilišnih studija i poslijediplomskih specijalističkih studija prilagođenih potrebama policije i javnosti, sukladno ugovoru sa sveučilištem i propisima o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju.

Visoka policijska škola provodi znanstveno-istraživački rad za potrebe Ministarstva.

Poslovi Visoke policijske škole u području visokoškolskog obrazovanja i znanosti uređuju se Statutom.“.

Članak 21.

U članku 96. točki 7. iza riječi: „kada“ dodaje se riječ: „teško“.

Članak 22.

U članku 98. stavku 1. iza riječi: „ovoga Zakona“ dodaju se riječi: „te osobe iz članka 50. ovoga Zakona“.

Članak 23.

U članku 99. stavku 2. riječ: „četiri“ zamjenjuje se riječju: „dva“.

Članak 24.

U članku 110. stavku 2. točka 4. mijenja se i glasi:

„4. premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja,“.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

„Kazna premještaja na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u Ministarstvu.“.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE**Članak 25.**

Stupanjem na snagu ovoga Zakona policijski službenici imenovani na radna mjesta pomoćnika glavnog ravnatelja i načelnika policijske postaje prema odredbama Zakona o policiji (Narodne novine, br. 34/11, 130/12, 89/14, 33/15 i 121/16) nastavljaju obavljati poslove tog radnog mjesta u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Policijskim službenicima iz stavka 1. ovoga članka u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izdat će se rješenja o rasporedu u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Članak 26.

Pravilnik o načinu rada i postupanja po pritužbama te radu povjerenstava za rad po pritužbama (Narodne novine, broj 78/15) ministar će uskladiti s odredbama ovoga Zakona u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Visoka policijska škola uskladit će Statut Visoke policijske škole s odredbama ovoga Zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 27.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Prijedloga Zakona mijenja se odredba članka 4. važećeg Zakona o policiji kojom je propisano da je ministar unutarnjih poslova dužan Hrvatskom saboru, najmanje jednom godišnje, podnijeti pisano izvješće o obavljanju policijskih poslova, a Odboru za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskog sabora i češće, na njegovo traženje, i za pojedinačne slučajeve. Predlaže se izmijeniti ovu odredbu na način da glavni ravnatelj policije, najkasnije do 31. ožujka, podnosi pisano izvješće o radu policije ministru, kojem je, prema važećem Zakonu o policiji, odgovoran za svoj rad, a ministar to izvješće dostavlja Vladi Republike Hrvatske. Vlada potom izvješće o radu policije, najkasnije do 1. lipnja dostavlja Hrvatskom saboru. Na predloženi način jasnije je propisan način podnošenja izvješća o radu policije, koje izvješće uključuje podatke ne samo o obavljanju policijskih poslova već i sve druge podatke o radu policije. Također, predložena odredba ne utječe na ovlaštenje radnih tijela Hrvatskog sabora da traže izvješće i podatke od ministra te njegovu obvezu da izvijesti o pitanjima i pojavama iz djelokruga ministarstva, podnese izvješće o izvršavanju i provođenju zakona, dostavi podatke kojima raspolaže i dr. što je sada utvrđeno Poslovníkom Hrvatskog sabora.

Člankom 2. Prijedloga Zakona mijenja se odredba članka 5. stavka 1. Zakona o policiji. Prema važećoj odredbi pritužbu Ministarstvu unutarnjih poslova može podnijeti osoba koja smatra da su njoj ili drugoj osobi djelovanjem ili propuštanjem djelovanja policijskog službenika povrijeđena prava ili slobode. U primjeni ove odredbe utvrđena je nemogućnost postupanja u određenom broju slučajeva u situacijama kada pritužbu podnosi druga osoba, a ne ona osoba u odnosu na koju su primijenjene policijske ovlasti. Stoga se izmjenom članka 5. stavka 1. Zakona predlaže brisati dio odredbe kojim je propisana mogućnost da osoba podnese pritužbu i onda kada nisu povrijeđena njezina prava ili slobode.

Člankom 3. Prijedloga Zakona izvršena je izmjena u članku 5.b Zakona radi nomotehničkog usklađenja s predloženim promjenama vezanim uz Povjerenstvo za rad po pritužbama.

Člankom 4. Prijedloga Zakona mijenja se u cijelosti članak 5.c Zakona o policiji te se predlaže osnivanje jednog Povjerenstva za rad po pritužbama. Važeći Zakon o policiji predviđa osnivanje Povjerenstva za rad po pritužbama na rad policijskih službenika u sjedištu Ministarstva te povjerenstva za svaku policijsku upravu. S obzirom da se niti nakon objave dva javna poziva nije prijavilo dovoljno kandidata za formiranje navedenih povjerenstava te ona, prema važećim odredbama nisu osnovana, predlaže se osnivanje jednog Povjerenstva s većim brojem članova. Pri tome, potrebno je uzeti u obzir da se na ovaj način otklanja mogućnost stvaranja različite prakse do čega bi došlo djelovanjem velikog broja povjerenstava. Nadalje, predloženim odredbama propisuje se sastav i način rada Povjerenstva te obveza podnošenja godišnjeg izvješća o radu Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora.

Člankom 5. Prijedloga Zakona mijenja se u cijelosti članak 5.d Zakona o policiji radi usklađivanja s predloženim izmjenama, a kao novina propisuje se novčana naknada za članove Povjerenstva iz reda građana u iznosu 5% prosječne neto plaće isplaćene u Republici Hrvatskoj u prethodnoj godini. Novopredloženo Povjerenstvo za rad po pritužbama imat će užu nadležnost te će odlučivati samo o prigovorima protiv drugostupanjske odluke Ministarstva u predmetima pritužbi građana.

Člankom 6. Prijedloga Zakona mijenja se članak 5.f stavak 2. radi nomotehničkog usklađenja s predloženim promjenama vezanim uz Povjerenstvo za rad po pritužbama.

Člankom 7. Prijedloga Zakona izvršeno je nomotehničko usklađenje odredbe članka 8. stavka 3. radi izmjena članka 4. Zakona o policiji.

Člankom 8. Prijedloga Zakona predlaže se brisati članak 32. važećeg Zakona o policiji kojim je uređeno obavljanje poslova po pisanom nalogu nadređenog rukovoditelja, s obzirom da je materija obavljanja poslova po nalogu nadređenog službenika (dužnost izvršavanja naloga, dužnost odbijanja naloga, mogućnost odbijanja naloga, izvršavanje poslova koji nisu u opisu radnog mjesta državnog službenika, dužnost zamjene odsutnog državnog službenika, zabrana postupanja izvan ovlasti) u cijelosti propisana Zakonom o državnim službenicima te nema potrebe propisivanja posebnih odredbi za policijske službenike.

Člankom 9. Prijedloga Zakona predlaže se izmijeniti članak 46. Zakona o policiji, s obzirom da je bilo potrebno utvrditi nadležnost Odbora za državnu službu kao drugostupanjskog tijela za odlučivanje o žalbama izjavljenima na rješenja o pravima i obvezama policijskih službenika, odnosno o žalbama na rješenja o prijmu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, premještanju, plaći te prestanku službe policijskog službenika.

Člankom 10. Prijedloga Zakona predlaže se izmijeniti članak 47. stavak 1. točku 2. važećeg Zakona kojom je, kao jedan od uvjeta za prijam u policiju, propisano da osoba mora imati završenu školu u četverogodišnjem trajanju. Predloženom izmjenom želi se omogućiti prijam u policiju i osoba sa završenom srednjom školom u trogodišnjem trajanju.

Člankom 11. Prijedloga Zakona mijenja se članak 60. stavak 1. na način da se slobodna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika i to: zamjenika glavnog ravnatelja i načelnika policijske uprave popunjavaju putem internog oglasa. Također, iz kruga osoba koje se imenuju na razdoblje od pet godina (prema članku 61. stavku 1.) izostavljaju se pomoćnici glavnog ravnatelja i načelnici policijskih postaja.

Člankom 12. Prijedloga Zakona mijenja se članak 61. kojim se propisuju da se osobe iz članka 60. stavka 1. imenuju na razdoblje od pet godina, a prije isteka tog razdoblja mogu se razriješiti iz istih razloga kao i glavni ravnatelj policije. Kao novina predlaže se da, pored razloga za razrješenje zamjenika glavnog ravnatelja policije te načelnika policijskih uprava, koji su propisani člankom 59. stavkom 3. Zakona o policiji, razlog za njihovo razrješenje prije isteka roka na koji su imenovani bude i njihova godišnja ocjena „zadovoljava“. Također, u skladu s izmjenom članka 60. stavka 1. propisuje se tko imenuje i razrješuje te osobe.

Člankom 13. Prijedloga Zakona, radi otežane primjene u praksi, mijenja se članak 62. važećeg Zakona o policiji u cijelosti te se predlaže propisati da se putem internog oglasa premještanjem ili rasporedom popunjavaju radna mjesta rukovodećih policijskih službenika potkategorije glavni rukovoditelj i to radna mjesta koja nisu navedena u članku 61. Zakona, te radna mjesta načelnika policijske postaje. Također, kao novina propisuje se da odabir kandidata za radno mjesto načelnika policijske postaje provodi isto povjerenstvo koje provodi odabir za radna mjesta zamjenika i pomoćnika glavnog ravnatelja policije i načelnika policijske uprave.

Člankom 14. Prijedloga Zakona mijenja se članak 63. na način da se, pored sada propisanih situacija u kojima se provodi raspored na radno mjesto policijskog službenika dodaju dvije nove situacije, odnosno točke 4. i 5. kojima se propisuje da se raspored na radno mjesto policijskog službenika provodi i u slučajevima kada istekne razdoblje od pet godina na koje je

imenovan glavni ravnatelj policije, njegovi zamjenici i pomoćnici te načelnici policijskih uprava te u slučajevima ako navedene osobe, radi nastupanja razloga iz članka 59. stavka 3. i članka 61. stavka 2. budu razriješene i prije isteka razdoblja od pet godina.

Članak 15. U skladu s izmjenom članka 63. bilo je potrebno izmijeniti i članak 64. stavke 1. i 2. važećeg Zakona o policiji.

Člankom 16. Dodaje se novi članak 64.a kojim se uvodi naknada za stanovanje. Pravo na ovu naknadu imao bi policijski službenik raspoređen u mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegova prebivališta, koji nema riješeno stambeno pitanje i ne prima naknadu troškova međumjesnog prijevoza. Isto tako, ovo pravo bi imali i policijski službenici kojima je mjesto rada na otoku, a mjesto prebivališta na kopnu ili drugom otoku, ili obratno, bez obzira na udaljenost. Definirano je što se smatra riješenim stambenim pitanjem. Utvrđuje se da se naknada za stanovanje ne smatra oporezivim primitkom po osnovi nesamostalnog rada u skladu s propisima o porezu na dohodak te se utvrđuje da će visinu naknade odlukom odrediti ministar unutarnjih poslova.

Člankom 17. Prijedloga Zakona mijenjaju se uvjeti za premještaj policijskog službenika propisani člankom 72. Zakona o policiji, jer važeća odredba Zakona stvara probleme u primjeni s obzirom da se policijski službenik ne može premjestiti na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog zvanja, čak i kada to zahtijevaju potrebe službe. Taj institut nije moguće primijeniti bez pisanog pristanka policijskog službenika te se na taj način potrebe službe ograničavaju voljom policijskog službenika, koju daje u vidu pisanog pristanka, iako policijski službenik koji se premješta na radno mjesto za koje je propisano niže zvanje ostvaruje pravo na osnovnu plaću ostvarenu na radnom mjestu s kojeg je premješten, ako je to za njega povoljnije.

Člankom 18. Prijedloga Zakona se u članku 75. dodaje novi stavak kojim se propisuje da policijskom službeniku koji je trajno premješten u drugo mjesto rada udaljeno više od 100 km od mjesta stanovanja pravo na prehranu, utvrđeno prema odredbama članka 74. važećeg Zakona o policiji, prestaje nakon godine dana od dana trajnog premještaja. Naime, prema važećem Zakonu o policiji policijski službenici koji su privremeno i trajno premješteni u drugo mjesto rada, udaljeno više od 100 km od mjesta njihova stanovanja imaju pravo na prehranu. Kada se radi o trajnom premješčaju policijskog službenika pravo na prehranu potrebno je utvrditi u određenom vremenskom trajanju dostatnom za organizaciju životnih prilika premještenog policijskog službenika te se predlaže da trajno premješteni policijski službenik ima to pravo godinu dana od dana trajnog premještaja.

Člankom 19. Prijedloga Zakona u članku 86. stavku 2. važećeg Zakona o policiji izvršena je izmjena terminologije radi usklađivanja sa Zakonom o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave (Narodne novine, br. 93/16 i 104/16).

Člankom 20. Prijedloga Zakona mijenja se članak 88. Zakona o policiji kojim je uređeno visokoškolsko obrazovanje koje provodi Visoka policijska škola Policijske akademije. Člankom 88. stavkom 3. važećeg Zakona o policiji propisano je izvođenje sveučilišnih studija samo za potrebe javnosti. Dopunom stavka 3. predlaže se da se ta odredba proširi i na potrebe policije. Uspostavljanje obrazovne vertikale u kojoj će policijski službenici moći nastaviti visokoškolsko obrazovanje na razinama iznad stručnog studija kriminalistike je potreba policijskog sustava obrazovanja. Odredbom se omogućuju sveučilišni studiji na

poslijediplomskoj razini koji su primarno od interesa za policijske službenike, a također se otvara i mogućnost u području doktorskih studija. Navedene odredbe će biti primjenjivane u skladu s ugovorima sa sveučilištem kao i propisima o visokom obrazovanju. Nositelj studija sukladno propisima o visokom školstvu može biti sveučilište ili sastavnica, a Visoka policijska škola će imati status određen sporazumom o suradnji. Nadalje, s obzirom da se Visoka policijska škola bavi i područjem znanosti, a ne samo nastavom iz članka 88. stavka 1., dodavanje novog stavka 4. bi cjelovito obuhvatilo opseg aktivnosti. Dopunom se propisuje da Visoka policijska škola provodi i znanstveno istraživački rad koji obuhvaća razne djelatnosti u suradnji s domaćim i stranim institucijama na provedbi empirijskih istraživanja policijskih poslova. U okviru ovih djelatnosti je omogućena afirmacija i nastanak znanstvenog područja koje se bavi kriminalistikom i policijom te proširivanje potreba policije za znanstvenim istraživanjima. Moguće je provođenje raznovrsnih istraživanja pojedinih policijskih poslova i njihovih aspekata, anketiranje građana i druga istraživanja. Također, Statut Visoke policijske škole nije usklađen s organizacijom Ministarstva u dijelu koji se tiče načina upravljanja institucijom i postavljanja rukovodećih službenika, radi čega se duže vrijeme nije primjenjivao u reguliranju kadrovskih odnosa. Navedene statutarne odredbe potječu iz razdoblja kada je Visoka policijska škola imala drugačiji status te se ovom dopunom nastoji omogućiti usklađivanje odredbi Statuta s odredbama Zakona o policiji. Određivanje rukovodećih policijskih službenika nije prepušteno samostalnom uređenju pojedine organizacijske jedinice, tako da će se dopunama postići uređenje koje je u skladu s propisima o znanosti koji uvažavaju policijske posebnosti, a ujedno i s drugim visokim školama u kojima osnivači imaju ključni utjecaj, kao što bi ovdje trebalo imati Ministarstvo. Statut će i nadalje biti pravni izvor i moći će uređivati poslove u području znanosti i obrazovanja u policiji, poput načina provođenja ispita, načina izvođenja nastave, načina izrade studijskih programa i brojnih drugih akademskih pitanja.

Člankom 21. Prijedloga Zakona dopunjena je odredba članka 96. stavka 1. točke 7. na način da se propisuje da je teža povreda službene dužnosti nedolično ponašanje u službi ili izvan službe kada teško šteti ugledu službe. Na ovaj način izbjeglo bi se da se sva, pa i ona ponašanja koja ne čine teške povrede ugleda policije, moraju sankcionirati kao teže povrede službene dužnosti. Time bi se postigla racionalizacija postupaka pred disciplinskim sudovima te bi se dvostupanjski disciplinski postupak provodio kada je stvarno došlo do teške povrede ugleda policije, a također bi se izbjeglo i nerazmjerno sankcioniranje policijskih službenika za povrede službe kojima je doista mjesto u domeni lakših povreda službene dužnosti.

Člankom 22. Prijedloga Zakona dopunjena je odredba članka 98. Zakona o policiji na način da se pod nadležnost disciplinskih sudova stavljaju i osobe iz članka 50. Zakona o policiji – osobe s radnim iskustvom koja se primaju na radno mjesto policijskog službenika uz probni rad, što je do sada bilo propušteno regulirati Zakonom o policiji.

Člankom 23. Prijedloga Zakona mijenja se odredba članka 99. stavka 2. kojom je propisan sastav drugostupanjskog disciplinskog suda. Važećom odredbom propisano je da drugostupanjski disciplinski sud Ministarstva unutarnjih poslova sudi u vijeću kojega čine predsjednik i četiri člana. Predlaže se propisati da taj sud sudi u vijeću kojega čine predsjednik i dva člana. S obzirom na neadekvatnu popunjenost radnih mjesta u Službi disciplinskog sudovanja Ministarstva unutarnjih poslova predlaže se smanjiti broj članova vijeća drugostupanjskog disciplinskog suda radi optimalnijeg obavljanja poslova iz nadležnosti Službe. Također, prema važećem Zakonu o državnim službenicima službenički sud i viši službenički sud odlučuju u vijeću od tri člana.

Člankom 24. Prijedloga Zakona mijenja se članak 110. Zakona o policiji kojim su propisane kazne za lakše i teže povrede službene dužnosti. Člankom 110. stavkom 2. točkom 4., kao jedna od kazni za težu povredu službene dužnosti propisana je kazna premještaja na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova na vrijeme od dvije do četiri godine. Primjena ove odredbe u praksi pokazala je niz nedostataka. Najveći nedostatak ove odredbe ogleda se u nemogućnosti popunjavanja radnog mjesta s kojeg je premješten kažnjeni policijski službenik. Naime, to radno mjesto je premještajem kažnjenog policijskog službenika privremeno ostalo upražnjeno (na rok od dvije do četiri godine), a poslovi tog radnog mjesta se moraju obavljati, stoga je isto moglo biti popunjeno samo privremenim premještajem. Po isteku kazne policijski službenik trebao bi se vratiti na svoje radno mjesto, što za posljedicu ima premještaj cijelog niza policijskih službenika. Kako bi se otklonile uočene poteškoće izmjenom članka 110. stavka 2. točke 4. predlaže se, kao kaznu za težu povredu službene dužnosti, premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja. Daljnji radno pravni status policijskog službenika odnosno njegov premještaj na radno mjesto više složenosti poslova ili povratak na svoje staro radno mjesto ovisio bi o uspjehu u postupku provedbe internog oglasa, odnosno o ispunjavanju uvjeta za premještaj.

Člankom 25. S obzirom da se ovim Prijedlogom Zakona pomoćnike glavnog ravnatelja policije i načelnike policijskih postaja predlaže izostaviti iz kruga osoba koje se, prema članku 61. stavku 1. Zakona o policiji imenuju na razdoblje od pet godina, bilo je potrebno ovom prijelaznom odredbom propisati da policijski službenici koji su imenovani na ta radna mjesta prema odredbama važećeg Zakona o policiji na rok od pet godina, nastavljaju obavljati poslove toga radnog mjesta prema odredbama ovoga Zakona te će im se u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona izdati nova rješenja o rasporedu.

Člankom 26. Propisuje se obveza usklađivanja Pravilnika o načinu rada i postupanja po pritužbama te radu povjerenstava za rad po pritužbama (Narodne novine, broj 78/15) i Statuta Visoke policijske škole s odredbama ovoga Zakona.

Člankom 27. Propisuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 4.

Ministar unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: ministar) dužan je Hrvatskom saboru, najmanje jednom godišnje, podnijeti pisano izvješće o obavljanju policijskih poslova, a Odboru za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost Hrvatskoga sabora i češće, na njegovo traženje, i za pojedinačne slučajeve.

Članak 5.

Fizička ili pravna osoba koja smatra da su njoj ili drugoj osobi djelovanjem ili propuštanjem djelovanja policijskog službenika, u primjeni policijskih ovlasti, povrijeđena prava ili slobode, ima pravo Ministarstvu podnijeti pritužbu u roku od 30 dana od dana saznanja za povredu.

Pritužba iz stavka 1. ovoga članka mora biti razumljiva i sadržavati:

- ime, prezime i adresu podnositelja,
- mjesto, vrijeme i opis djelovanja ili propuštanja djelovanja kojima su povrijeđena prava ili slobode podnositelja ili druge osobe,
- potpis podnositelja.

S pritužbama podnesenim nakon roka iz stavka 1. ovoga članka, kao i s pritužbama koje ne sadrže podatke iz stavka 2. ovoga članka, postupat će se sukladno odredbama zakona kojim se propisuje sustav državne uprave.

Članak 5.b

Ako podnositelj pritužbe, u roku od 15 dana od primitka odgovora ustrojstvene jedinice za unutarnju kontrolu, izrazi nezadovoljstvo postupkom provedenih provjera i sadržajem odgovora, spis predmeta bez odgode dostavlja se na rješavanje nadležnom povjerenstvu za rad po pritužbama o čemu se obavještava podnositelja pritužbe.

Članak 5.c

Za rješavanje pritužbi na rad policijskih službenika u sjedištu Ministarstva osniva se Povjerenstvo za rad po pritužbama koje čine 3 predstavnika građana. Za rješavanje pritužbi na rad policijskih službenika u policijskim upravama osnivaju se povjerenstva za svaku policijsku upravu koja čine po 3 predstavnika građana. Svaki član povjerenstva ima zamjenika koji ga zamjenjuje u slučaju spriječenosti.

U radu Povjerenstva za rad po pritužbama u sjedištu Ministarstva i u povjerenstvima za rad po pritužbama u policijskim upravama, bez prava odlučivanja, sudjeluje policijski službenik kojeg imenuje ministar, a koji pruža stručnu i administrativnu pomoć povjerenstvu.

Članove Povjerenstva za rad po pritužbama u sjedištu Ministarstva, kao i njihove zamjenike imenuje i razrješuje Hrvatski sabor po prijedlogu Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih

manjina Hrvatskoga sabora na prijedlog organizacija civilnog društva, organizacija stručne javnosti i nevladinih organizacija.

Članove povjerenstva za rad po pritužbama u policijskim upravama, kao i njihove zamjenike imenuje i razrješuje Hrvatski sabor po prijedlogu Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora na prijedlog organizacija civilnog društva, organizacija stručne javnosti i nevladinih organizacija koje djeluju na njihovom području.

Povjerenstvo za rad po pritužbama u sjedištu Ministarstva objedinjeno godišnje izvješće, o svome radu i radu povjerenstava za rad po pritužbama u policijskim upravama, podnosi Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora.

Članak 5.d

Članovi povjerenstava za rad po pritužbama su osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti te svoju funkciju obavljaju kao počasnu funkciju.

Za članove povjerenstava za rad po pritužbama provodi se postupak temeljne sigurnosne provjere, sukladno posebnom zakonu kojim se uređuje područje sigurnosnih provjera.

Član povjerenstva za rad po pritužbama dužan je čuvati tajnost podataka koje je doznao sudjelujući u rješavanju pritužbi na rad policijskih službenika.

Član povjerenstva za rad po pritužbama ne može biti osoba koja:

- nije državljanin Republike Hrvatske,
- je član političke stranke,
- je osuđena ili se protiv nje vodi kazneni postupak za kazneno djelo koje se progoni po službenoj dužnosti,
- je osuđena ili se protiv nje vodi postupak za prekršaj s obilježjem nasilja ili za teži prekršaj za koji je propisana kazna zatvora.

Članove povjerenstava za rad po pritužbama imenuje se na vrijeme od četiri godine, s mogućnošću ponovnog imenovanja.

Člana povjerenstva za rad po pritužbama može se razriješiti prije isteka roka na koji je imenovan ako:

- sam to zatraži,
- nastupi neki od razloga zbog kojih ne može biti imenovan članom povjerenstva za rad po pritužbama,
- bez valjanog opravdanja nije prisustvovao na dvije sjednice povjerenstva za rad po pritužbama u roku od jedne godine ili nemarno obavlja poslove člana povjerenstva za rad po pritužbama.

Članovi povjerenstava za rad po pritužbama, za dolazak na sjednicu povjerenstva, imaju pravo na naknadu prijevoznih troškova u visini stvarnih troškova ili naknadu troškova za korištenje privatnog automobila u službene svrhe, kako je utvrđeno za korisnike koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna Republike Hrvatske.

Sredstva za navedene namjene osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske u razdjelu Ministarstva.

Odredbe ovoga članka koje se odnose na članove povjerenstava za rad po pritužbama odnose se i na njihove zamjenike.

Članak 5.f

Ministarstvo vodi evidenciju pritužbi.

O načinu rada i postupanja po pritužbama, vođenju evidencije i rokovima čuvanja podataka u evidenciji te radu povjerenstava za rad po pritužbama ministar donosi pravilnik.

Članak 8.

Policija je jedinstveno organizirana u tri hijerarhijske razine:

1. Ravnateljstvo policije,
2. policijske uprave,
3. policijske postaje.

Radom policije i Ravnateljstva policije upravlja glavni ravnatelj policije (u daljnjem tekstu: glavni ravnatelj) koji za svoj rad odgovara ministru.

Radom policijske uprave upravlja načelnik policijske uprave koji za svoj rad odgovara glavnom ravnatelju i ministru.

Radom policijske postaje rukovodi načelnik policijske postaje koji za svoj rad odgovara načelniku policijske uprave.

Unutarnje ustrojstvo policije utvrdit će Vlada Republike Hrvatske Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva.

Članak 32.

Policijski službenik dužan je poslove radnog mjesta na koje je raspoređen obavljati sukladno opisu poslova toga radnog mjesta.

Policijski službenik dužan je po pisanom nalogu nadređenog rukovoditelja obavljati poslove drugog radnog mjesta ako je za to osposobljen.

Ako je poslove iz stavka 2. ovoga članka obavljao sedam ili više dana u kontinuitetu, policijski službenik ima pravo na plaću tog radnog mjesta dok obavlja te poslove, ako je to za njega povoljnije.

Članak 46.

Odlučivanje o prijamu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, premještanju, plaći, drugim pravima, obvezama i odgovornostima te prestanku službe policijskog službenika upravna je stvar.

Žalba na rješenje o prijamu, rasporedu, izboru, imenovanju, razrješenju, premještanju, plaći, prestanku službe, raspolaganju te udaljenju iz službe policijskog službenika ne odgađa izvršenje.

Članak 47.

Osoba koja se prima u policiju mora ispunjavati sljedeće uvjete:

1. imati hrvatsko državljanstvo,
2. imati završenu srednju školu u četverogodišnjem trajanju,
3. biti mlađa od 30 godina, kod prvog zaposlenja, ako se prima na radno mjesto srednje stručne spreme,
4. imati posebnu psihičku i tjelesnu zdravstvenu sposobnost,
5. ispunjavati posebno propisanu razinu tjelesne motoričke sposobnosti,
6. biti osobno dostojna za obavljanje policijske službe,
7. ne smije biti član političke stranke.

Posebnu psihičku i tjelesnu zdravstvenu sposobnost osobe koja se prima u policiju, sukladno propisanim mjerilima, utvrđuju zdravstvene komisije u ovlaštenim zdravstvenim ustanovama.

Mjerila za utvrđivanje posebne psihičke i tjelesne zdravstvene sposobnosti za osobu koja se prima u policiju te policijskog službenika propisuje ministar pravilnikom, uz suglasnost ministra nadležnog za poslove zdravstva.

Sastav i način rada zdravstvenih komisija iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar pravilnikom.

Kriterije za provjeru razine tjelesne motoričke sposobnosti iz stavka 1. točke 5. ovoga članka za osobu koja se prima u policiju te policijskog službenika propisuje ministar pravilnikom.

Nije dostojna za obavljanje policijske službe osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo počinjeno iz koristoljublja ili nečasnih pobuda, ili osoba koja je kažnjena za prekršajno djelo protiv javnog reda i mira s obilježjem nasilja ili za drugo prekršajno djelo koje je čini

nedostojnom za obavljanje policijske službe ili osoba čije dosadašnje ponašanje, navike ili sklonosti ukazuju na nepouzdanost za obavljanje službe.

Dostojnost za obavljanje policijske službe iz stavka 1. točke 6. ovoga članka provjerava nadležna policijska postaja na način koji propisuje ministar pravilnikom.

Članak 60.

Slobodna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika, i to: zamjenika i pomoćnika glavnog ravnatelja, načelnika policijske uprave i načelnika policijske postaje, oglašavaju se putem internog oglasa.

Odabir kandidata iz stavka 1. ovoga članka provodi povjerenstvo.

Članove povjerenstva koje ima predsjednika i četiri člana imenuje ministar iz redova rukovodećih, viših i nižih policijskih službenika te predstavnika sindikata na njihov prijedlog.

Ako na temelju internog oglasa nije odabran te imenovan ni jedan kandidat, slobodno radno mjesto iz stavka 1. ovoga članka može se popuniti privremenim premještajem, najduže do 6 mjeseci.

Članak 61.

Izabrani kandidat iz članka 60. stavka 1. ovoga Zakona imenuje se na razdoblje od 5 godina, a može se razriješiti prije isteka roka na koji je imenovan iz razloga navedenih u članku 59. stavku 3. ovoga Zakona.

Zamjenika i pomoćnika ravnatelja te načelnika policijske uprave imenuje i razrješuje ministar na prijedlog glavnog ravnatelja, a načelnika policijske postaje glavni ravnatelj na prijedlog načelnika policijske uprave.

Prije podnošenja prijedloga za imenovanje načelnika policijske uprave glavni ravnatelj će zatražiti mišljenje županijske skupštine ili Skupštine Grada Zagreba.

Zamjenikom i pomoćnikom glavnog ravnatelja te načelnikom policijske uprave može se imenovati policijski službenik koji ispunjava sljedeće uvjete:

- najmanje 15 godina radnog iskustva u obavljanju policijskih poslova, od čega najmanje 10 godina na rukovodećim policijskim poslovima,
- položeno ili stečeno osobno policijsko zvanje policijski savjetnik.

Načelnikom policijske postaje može se imenovati policijski službenik koji ispunjava sljedeće uvjete:

- najmanje 10 godina radnog iskustva u obavljanju policijskih poslova,
- položeno ili stečeno osobno policijsko zvanje policijski inspektor.

Članak 62.

Slobodna radna mjesta rukovodećih policijskih službenika koja nisu navedena u članku 60. stavku 1. ovoga Zakona, osim rukovodećih radnih mjesta potkategorije niži rukovoditelj, oglašavaju se putem internog oglasa i popunjavaju premještajem ili rasporedom.

Članak 63.

Raspored na radno mjesto policijskog službenika provodi se:

1. prilikom prijama u policiju,
2. ako se ukine ustrojstvena jedinica ili radno mjesto na koje je raspoređen,
3. ako se smanji broj izvršitelja radnog mjesta na koje je raspoređen.

Članak 64.

Policijski službenik iz članka 63. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona raspoređuje se na radno mjesto sukladno stečenom stupnju obrazovanja i osobnom zvanju.

Policijski službenik za kojeg nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti može se, u slučaju iz članka 63. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona, uz pisani pristanak, rasporediti na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog.

Policijskom službeniku, koji je na poslovima policijskog službenika proveo najmanje 15 godina za kojeg nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se može rasporediti, prije stavljanja na raspolaganje Vladi Republike Hrvatske, ponudit će se raspored na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog.

Članak 72.

Policijskog službenika može se po potrebi službe premjestiti na slobodno radno mjesto u okviru stečenog stupnja obrazovanja i osobnog policijskog zvanja, u istoj ili drugoj ustrojstvenoj jedinici, u istom ili drugom mjestu rada.

Premještaj po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni o potrebi da se policijskog službenika premjesti na drugo radno mjesto zbog potrebe popunjavanja radnog mjesta na kojem se poslovi moraju obavljati u kontinuitetu ili zbog povećanja broja izvršitelja radi povećanog opsega posla, zbog bolje organizacije rada ili potrebe za angažiranjem drugog policijskog službenika na određenom radnom mjestu radi pravovremenog ili efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka, policijskog službenika može se, uz pisani pristanak, premjestiti na radno mjesto nižeg policijskog zvanja od osobnog.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka, policijski službenik ima pravo na osnovnu plaću ostvarenu na radnom mjestu s kojeg je premješten, ako je to za njega povoljnije.

Članak 75.

Policijski službenik koji je trajno premješten u drugo mjesto rada udaljeno više od 100 km od mjesta stanovanja, uz prava iz članka 74. ovoga Zakona, ima pravo i na:

- putne i selidbene troškove, prema predloženom računu,
- odgovarajući smještaj za sebe i obitelj u roku od 3 godine od dana premještanja.

Policijski službenik koji je trajno premješten u drugo mjesto rada nakon što je u to mjesto bio privremeno premješten ne ostvaruje pravo iz članka 74. stavka 1. podstavka 1. ovoga Zakona.

Prava iz članka 74. ovoga Zakona i stavka 1. ovoga članka ne ostvaruje policijski službenik premješten na osobni zahtjev i policijski službenik premješten za vrijeme trajanja obveze proistekle iz ugovora o školovanju.

Članak 86.

Temeljno obrazovanje za zanimanje policajac provodi Policijska škola sukladno svom Statutu i propisima o srednjoškolskom obrazovanju.

Program temeljnog obrazovanja za zanimanje policajac donosi ministar uz suglasnost ministra znanosti, obrazovanja i športa.

Članak 88.

Visokoškolsko obrazovanje provodi Visoka policijska škola kroz stručne i sveučilišne studijske programe sukladno Statutu i propisima o visokom obrazovanju.

Stručne studijske programe za potrebe visokog policijskog obrazovanja izvodi Visoka policijska škola na temelju dopusnice koju izdaje ministar nadležan za poslove znanosti, obrazovanja i športa.

Sveučilišne studijske programe prilagođene potrebama javnosti izvodi Visoka policijska škola sukladno ugovoru sa sveučilištem i propisima o visokom obrazovanju.

Članak 96.

Teže povrede službene dužnosti su:

1. neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza,
2. nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera i radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonitosti,
3. zlorporaba položaja u službi ili izvan službe ili prekoračenje ovlasti u službi,
4. odbijanje izvršenja zadatka ako za to ne postoje opravdani razlozi,
5. odavanje podataka iz članka 35. ovoga Zakona neovlaštenim osobama,
6. obavljanje samostalne gospodarske ili profesionalne djelatnosti suprotno odredbama članka 37. ovoga Zakona,
7. nedolično ponašanje u službi ili izvan službe kada šteti ugledu policije,
8. neopravdan izostanak s posla dva do četiri dana uzastopno,

- 9. neovlašteno ili nenamjensko korištenje sredstava Ministarstva,
- 10. odbijanje ili izbjegavanje obveza vezanih uz profesionalnu obuku i usavršavanje ili podvrgavanje provjere psihičkih i tjelesnih zdravstvenih sposobnosti te posebnih tjelesnih motoričkih sposobnosti utvrđenih posebnim pravilnicima.

Članak 98.

Za policijske službenike i vježbenike iz članka 3. ovoga Zakona, u Ministarstvu su ustrojeni prvostupanjski i drugostupanjski disciplinski sud radi provođenja postupka zbog povrede službene dužnosti.

Uredbom o unutarnjem ustrojstvu Ministarstva određuje se područje djelovanja vijeća prvostupanjskog suda.

Drugostupanjski disciplinski sud može za vođenje postupka odrediti drugi mjesno nadležni prvostupanjski disciplinski sud ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili postoje drugi važni stvarni i pravni razlozi. Protiv odluke o zahtjevu za delegaciju mjesne nadležnosti nije dopuštena žalba.

Članak 99.

Prvostupanjski disciplinski sud sudi u vijeću koje čine predsjednik i dva člana.

Drugostupanjski disciplinski sud sudi u vijeću koje čine predsjednik i četiri člana.

Predsjednik i članovi vijeća prvostupanjskog i drugostupanjskog disciplinskog suda zaposlenici su Ministarstva koji tu dužnost obavljaju profesionalno.

Radna mjesta predsjednika i članova prvostupanjskog i drugostupanjskog disciplinskog suda utvrđuju se Pravilnikom o unutarnjem redu Ministarstva.

Članak 110.

Za lakše povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

1. pisana opomena,
2. novčana kazna u visini do 10% od posljednje plaće koja mu je isplaćena za puni mjesec proveden na radu.

Za teže povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

1. novčana kazna u mjesečnom iznosu do 20% od posljednje plaće koja mu je isplaćena za puni mjesec proveden na radu, na vrijeme od 1 do 6 mjeseci,
2. zaustavljanje promicanja u zvanju od 2 do 4 godine,
3. zaustavljanje napredovanja u službi u trajanju od 2 do 4 godine,

4. premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova na vrijeme od 2 do 4 godine,

5. uvjetna kazna prestanka državne službe,

6. prestanak državne službe.

Policijskom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 2. točka 6. ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za težu povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

Uvjetna kazna prestanka državne službe izriče se kao kazna prestanka državne službe uz rok kušnje od 3 mjeseca do 1 godine, s tim da se kazna neće izvršiti pod uvjetom da policijski službenik u tom roku ne počinu novu težu povredu službene dužnosti.

Kazna premještaja na drugo radno mjesto niže složenosti poslova može se izreći samo ako postoji slobodno radno mjesto u Ministarstvu.

Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lakše i teže povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% posljednje plaće koja mu je isplaćena za puni mjesec proveden na radu.

Ako je policijski službenik u istom postupku proglašen odgovornim za više povreda službene dužnosti, disciplinski sud će utvrditi kaznu za svaku pojedinu povredu i izreći jedinstvenu kaznu.

PRILOG: Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC	
IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću za Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo unutarnjih poslova
Svrha dokumenta	Izvješće o provedenom savjetovanju
Datum dokumenta	27. srpanj 2018. godine
Verzija dokumenta	I.
Vrsta dokumenta	Izvješće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	-
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo unutarnjih poslova
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	-
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Jest, Nacrt je bio objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr i na internetskim stranicama Ministarstva unutarnjih poslova: https://www.mup.hr/novosti/5834/savjetovanje-sa-zainteresiranom-javnoscu-za-zakon-o-policiji. Savjetovanje je bilo otvoreno 20 dana, od 28. lipnja do 18. srpnja 2018. godine.
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?	Očitovanja je dostavilo petero građana, Ured pučke pravobraniteljice, Pravobraniteljica za ravnopravnost spolova, udruga GONG, Centar za mirovne studije i Strukovna udruga kriminalista.
ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI	Tijekom savjetovanja dostavljeno je 30 primjedbi. Tablica s primjedbama te obrazloženje o prihvatanju/neprihvatanju istih nalazi se u prilogu Obrasca izvješća o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću koji j objavljen na portalu e-savjetovanja.gov.hr
Primjedbe koje su prihvaćene	
Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za	

neprihvatanje	
Troškovi provedenog savjetovanja	Provedba savjetovanja nije iziskivala dodatne troškove.

Izvješće o provedenom savjetovanju - Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji

Korisnik	Isječak	Komentar	Status odgovora	Odgovor
Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji	Vezano uz izmjene odredaba o premještanju policijskih službenika po potrebi službe, u Nacrtu se navodi kako se po važećem zakonu pol. službenika može, po potrebi službe, a uz njegov pisani pristanak, iznimno premjestiti i na radno mjesto nižeg policijskog zvanja od osobnog. Pokazalo se dakle kako se pol. službenik ne može premjestiti na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog, čak i kada to zahtijevaju potrebe službe odnosno da taj institut nije moguće primijeniti bez pisanog pristanka pol. službenika. Stoga se u Nacrtu navodi kako se sada propisana iznimka u postupanju u pogledu premještanja na radno mjesto nižeg policijskog zvanja od osobnog zvanja, uz pisani pristanak pol. službenika, briše. Vezano uz navedeno, Pravobraniteljica smatra nužnim ukazati na mogućnost uvođenja zabrane premještanja na nepovoljnije radno mjesto (niže policijsko zvanje od njegovog/njezinog osobnog zvanja) policijskog službenika/ce u trajanju od minimalno godinu dana nakon	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		prestanka korištenja prava na roditeljni, roditeljski, posvojiteljski dopust, dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju te mirovanja radnog odnosa do treće godine života djeteta, a što je u skladu s preporukama Pravobraniteljice za postizanje stvarne jednakosti žena i muškaraca na tržištu rada, sve u cilju osiguravanja učinkovitije zaštite navedenih osoba. Navedeno bi bilo i u duhu Zakona o radu („Narodne novine“, br. 93/14, 127/17) koji u čl.36. govori o pravu povratka na prethodne ili odgovarajuće poslove te glasi: „(1) Nakon isteka roditelnog, roditeljskog, posvojiteljskog dopusta, dopusta radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju te mirovanja radnog odnosa do treće godine života djeteta u skladu s posebnim propisom, radnik koji je koristio neko od tih prava ima pravo povratka na poslove na kojima je radio prije korištenja toga prava, u roku od mjesec dana od dana kada je poslodavca obavijestio o prestanku korištenja toga prava. (2) Ako je prestala potreba za obavljanjem poslova koje je radnik obavljao prije korištenja prava iz stavka 1. ovoga članka, poslodavac mu je dužan ponuditi sklapanje ugovora o radu za obavljanje drugih odgovarajućih poslova, čiji uvjeti rada ne smiju		
--	--	---	--	--

		biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja toga prava. (3) Radnik koji se koristio pravom iz stavka 1. ovoga članka, ima pravo na dodatno stručno osposobljavanje ako je došlo do promjene u tehnici ili načinu rada, kao i sve druge pogodnosti koje proizlaze iz poboljšanih uvjeta rada na koje bi imao pravo.“		
Branko Šimunjak	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji	u navedenim izmjenama i dopunama Zakona o policiji nije se išlo u izmjene članka 71. (premještaj državnih službenika na radno mjesto policijskog službenika) međutim mislim da je isti "prenormiran" u svezi traženja da su kandidati dužni proći temeljni policijski tečaj, a istovremeno državni službenici koji traže i dobiju premještaj mogu biti stariji od 30 godina (ne primjenjuje se čl. 47. st 3.). činjenica je da ima državnih službenika koji dugo godina (20 i više) rade u ministarstvu i imaju određena znanja i iskustvo o policijskim poslovima (uredskim pa i na terenu) i sada ih siliti da rade temeljni tečaj i uvjetovati im premještaj tom obavezom u ovom trenutku kada se kandidati za policijske službenike mogu gotovo nabrojati na prste jedne ruke možda za službu i nije najsvrsishodnije. svaki kandidat će uz kvalitetnog mentora i svoje iskustvo i želju ako se već javio i zatražio premještaj vrlo brzo	Odbijen	Primjena članka 71. Zakona o policiji nije se pokazala problematičnom.

		savladati potrebne vještine u policijskom poslu. također je činjenica da su državni službenici već u godinama jer nije bilo prijema mlađih kadrova u ministarstvo tako da molim predlagatelja da razmotri gore navedeno radi više kolega koji su tražili premještaj.		
STRUKOVNA UDRUGA KRIMINALISTA	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji	Predlažemo da se izmjeni članak 115. i članak 117. Zakona o policiji („NN“ 34/11., 130/12., 89/14., 151/14., 33/15. i 121/16.); U članku 115. dodaje se stavak 2. koji glasi: „Kada policijski službenik policijsku ovlast primjeni u skladu sa zakonom, a državno odvjetništvo ne pokrene kazneni postupak, odbaci kaznenu prijavu ili obustavi kazneni progon, oštećenik kao privatni tužitelj ne može preuzeti kazneni progon, a svoj imovinskopравни zahtjev može ostvariti samo u parnici protiv Republike Hrvatske.“ Članak 117 stavak 1. potrebno je izmjeniti na način: „Briše se točka „.“ i umjesto točke dodaje zarez „.“ te dodaje tekst: „osim u slučaju iz članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.“ OBRAZLOŽENJE Predloženom izmjenom Zakona o policiji osnažio bi se pravni položaj odnosno kazneno-pravna	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		zaštita policijskih službenika, kada zakonito primjenjuju policijske ovlasti, poglavito sredstva prisile. Sličan oblik pravne zaštite od kaznenog progona bio je ranije propisan u članku 32. Kaznenog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ broj: 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.) kojeg citiramo: „Nema kaznenog djela kad službena osoba na temelju zakonske ovlasti primijeni sredstva prisile u skladu sa zakonom.“ Nije jasno iz kojih razloga je citirana odredba izbačena iz naprijed navedenog Kaznenog zakona. Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima („NN“ 76/09. i 92/14.) u članku 98. stavak 2. propisano je da će Ministarstvo (unutarnjih poslova) osigurati pravnu pomoć policijskom službeniku protiv kojeg se poduzimaju radnje u okviru prethodnog postupka, kazneni postupak ili postupak naknade štete u vezi s obavljanjem policijskih poslova koje je po ocjeni policije obavio u skladu sa zakonom. Nadalje, spomenuta izbačena odredba iz naprijed navedenog Kaznenog zakona je „vraćena“, ali u Zakon o policijskim poslovima i ovlastima, i to u članku 98. stavku 6. kojim je propisano, citiramo: „(6) Kada su sredstva prisile uporabljena na		
--	--	---	--	--

		način propisan zakonom, isključena je odgovornost policijskog službenika koji ih je uporabio.“ Međutim, navedenom odredbom nije osigurana djelotvorna pravna zaštita policijskih službenika, već samo djelomična, s obzirom da pojam „isključenja odgovornosti“ nema isto kaznenopravno značenje kao i pojam „nema kaznenog djela“. Stoga, nužno je potrebno razmotriti ponovno propisivanje odredbe o zakonitoj uporabi sredstava prisile u tekstu Kaznenog zakona i sa drugačijim sadržajem od postojeće odredbe Zakona o policijskim poslovima i ovlastima. Naime nisu sasvim jasni učinci primjene te odredbe zbog čega bi bilo razumljivije i jasnije vratiti se na rješenje iz bivšeg Kaznenog zakona NN 110/97 koji zakonitu uporabu sredstava prisile ubraja među razloge isključenja protupravnosti. Iz predloženog prijedloga predlažu se dvije razine provjere zakonitosti primjene policijske ovlasti (sredstava prisile), ali i cjelovita zaštita policijskih službenika osobito od zlouporabe prava. Naime, kada je prethodno ocijenjeno da su sredstva prisile uporabljena zakonito, a državno odvjetništvo ima stajalište da postoje osnove za vođenje kaznenog postupka, Ministarstvo unutarnjih poslova će osigurati pravnu pomoć policijskom službeniku, u		
--	--	--	--	--

		kaznenom postupku i u eventualnom parničnom postupku. Međutim, kada policija i državno odvjetništvo sukladno Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima i Zakonu o kaznenom postupku („NN“ 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17.) utvrde da su sredstva prisile uporabljena u skladu sa zakonom, tada oštećenik kao tužitelj ne može preuzeti kazneni progon protiv policijskog službenika, već može pokrenuti parnični postupak zbog naknade štete, ali samo protiv Republike Hrvatske. U slučaju gubitka u tom postupku Ministarstvo ne bi imalo pravo postavljanja regresnih tražbina prema policijskom službeniku. Naime, u svakodnevnoj praksi svjedoci smo zlouporabe prava supsidijarnog tužitelja u odnosu na policijske službenike po kojima žrtva, odnosno oštećenik prema kojem je policijski službenik zakonito primijenio sredstva prisile, zlouporabom svog prava oštećenika kao tužitelja preuzima kazneni progon bez ikakve pravne osnove, već samo da bi se osvetio i naštetio policijskom službeniku. Nažalost, u ne malom broju slučajeva policijski službenici koji su bili izvrgnuti takvom dugotrajnom postupku bivaju fizički i psihički slomljeni, iako su u konačnici oslobođeni pravomoćnom sudskom presudom. Posebice je		
--	--	---	--	--

		realno moguća situacija pokretanja takvih postupaka i od strane osoba (višestruko) evidentiranih počinitelja kaznenih djela, koje iz malicioznih razloga (osveta, difamacija, diskreditacija i sl.) i bez financijskih prepreka (mogu si dopustiti financijske troškove vođenja postupka), pokreću postupke protiv policijskih službenika koji su ranije prema njima poduzimali policijske ovlasti u okviru izvida, odnosno tijekom kriminalističkih istraživanja. Takva praksa ne daje nikakvu djelotvornu pravnu zaštitu policijskim službenicima, a to za posljedicu ima da policijski službenici izbjegavaju primjenjivati sredstva prisile i to kada je to po zakonu nužno, što stvara pravnu nesigurnost. Pravno utemeljenje zašto je potrebno napraviti ovakvu izmjenu i dopunu Zakona o policiji u odnosu na druge zakone kojima je regulirana ova problematika nalazimo u slijedećim Zakonima: I. Zakon o kaznenom postupku "Narodne novine", broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 Odluka i Rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. Člankom 55. stavkom 1. propisano je citiramo: „Osim u slučajevima iz članka 206.c, 206.d i 206.e ovoga Zakona, kad		
--	--	---	--	--

		državni odvjetnik utvrdi da nema osnova za progon za kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti ili kad utvrdi da nema osnova za progon protiv neke od prijavljenih osoba, dužan je u roku od osam dana o tome izvijestiti žrtvu i uputiti ju da može sama poduzeti progon. Tako će postupiti i sud ako je donio rješenje o obustavi postupka zbog odustajanja državnog odvjetnika od progona u drugim slučajevima. U članku 206.c stavku 1., 2. i 3. propisano je citiramo: (1) „Osim kad mu je to dopušteno prema posebnom zakonu“, državni odvjetnik može rješenjem odbaciti kaznenu prijavu ili odustati od kaznenog progona iako postoji osnovana sumnja da je počinjeno kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti i za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina ako je: 1) s obzirom na okolnosti vjerojatno da će u kaznenom postupku okrivljenik biti oslobođen od kazne, 2) protiv okrivljenika u tijeku izvršenje kazne, a pokretanje kaznenog postupka za drugo kazneno djelo nema svrhe s obzirom na težinu, narav djela i pobude iz kojih je ono počinjeno, te na rezultate koje je kazna ili druga mjera ostvarila na		
--	--	---	--	--

		počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, 3) okrivljenik izručen ili predan stranoj državi ili međunarodnom kaznenom sudu radi provođenja postupka za drugo kazneno djelo, 4) okrivljenik prijavljen za više kaznenih djela kojima je ostvario bića dvaju ili više kaznenih djela, ali je svrhovito da se počinitelj osudi samo za jedno, jer pokretanje kaznenog postupka za druga kaznena djela ne bi imalo bitnog utjecaja na izricanje kazne ili drugih mjera prema počinitelju. (2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka državni odvjetnik će osim okrivljeniku, dostaviti žrtvi i podnositelju kaznene prijave. Uz rješenje, žrtvi će se dostaviti i pouka da u roku od osam dana od dana primitka rješenja može podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku ako smatra da rješenje nije osnovano. Žrtvu će se upozoriti i da, ako ne podnese pritužbu, svoj imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parnici. Protiv rješenja državnog odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena. (3) Viši državni odvjetnik dužan je postupiti po pritužbi u roku od trideset dana od njezina primitka. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da je rješenje osnovano, o tome će izvijestiti žrtvu i uputiti ju da svoj imovinskopravni		
--	--	---	--	--

		zahtjev može ostvarivati u parnici. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da rješenje nije osnovano, naložit će nižem državnom odvjetniku da odmah nastavi rad na predmetu, o čemu će izvijestiti žrtvu, okrivljenika i podnositelja prijave. II. Odluka Ustavnog suda („Narodne novine 91/12.) ocjena suglasnosti s Ustavom Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine« broj 152/08., 76/09. i 80/11.). u kojoj se, između ostaloga osporavalo pravo državnom odvjetniku da uskrati pravo supsidijarnog tužitelja oštećeniku, točka 417. Odluke. a. Iz mišljena Ministarstva pravosuđa izdvajamo dio iz točke 419. Odluke (...) „Navodi da preuzimanje kaznenog progona od oštećenika nije Ustavom zajamčeno pravo. Riječ je o zakonskom pravu koje ustanovljuje ZKP.“ (...) b. Iz stava Ustavnog suda iznesenog u točki 420. Odluke izdvajamo: (...) „Zakonodavac je slobodan taksativno odrediti granice u kojima oštećenik može preuzeti kazneni progon od državnog odvjetnika kao supsidijarni tužitelj. Polazeći od iznesenih prigovora, Ustavni sud ocjenjuje da ne postoje osnovani razlozi za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom.(...)“ III. Zakon o obveznim odnosima („Narodne		
--	--	--	--	--

		novine“, broj 35/05 i 41/08.) U pogledu odgovornosti poslodavca propisano je u članku 1061. stavku 1. citiramo: (1) „Za štetu koju zaposlenik u radu ili u svezi s radom prouzroči trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojega je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika.“ Međutim, stavkom 2. istoga članka daje se pravo oštećeniku da popravljane štete može tražiti i od zaposlenika, isto naglašavamo i citiramo: (2) „Oštećenik ima pravo zahtijevati popravljane štete i neposredno od zaposlenika ako je štetu prouzročio namjerno.“ Predmetno znači da bi u parnici policijski službenik trebao dokazati da štetu nije prouzročio namjerno. IV. Zakon o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst). Članak 12. stavak 1. propisano je citiram: „Kad odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugi		
--	--	--	--	--

		nadležni tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno.“ Kako policijski službenik u parnici ne bi morao dokazivati da štetu nije počinio namjerno, Zakonom o policiji je potrebno to propisati, kako se predlaže. U članku 78. potrebno je dodati nove stavke 4. i 5. koji glase: »(1) Osnovica za obračun plaće policijskom službeniku uvećat će se za 8% ako ima znanstveni stupanj magistra znanosti odnosno za 15% policijskom službeniku koji ima znanstveni odnosno akademski stupanj doktora znanosti. (2) Osnovica za obračun plaće policijskom službeniku koji je završio poslijediplomski specijalistički studij i stekao akademski naziv sveučilišnoga specijalista. uvećat će se za 8%. OBRAZLOŽENJE Navedene dopune nužno je izvršiti obzirom da postojeći Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike nema zadovoljavajuće riješeno ovo pravo. Naime, odredbom čl. 38 st. 5. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike NN 112/17 propisano je da će se osnovna plaća uvećati: - ako službenik ima		
--	--	--	--	--

		znanstveni stupanj magistra znanosti za 8% - ako službenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti za 15% Odredbama čl. 69.-74 Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju NN123/03,198/03,105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17, propisuju se vrste studija koje se izvode na visokim učilištima u Republici Hrvatskoj Zakonom o akademskim nazivima i akademskom stupnju NN 107/07, 118/12 čl. 3.-7. propisuju se uvjeti za stjecanja akademske naziva i akademskog stupnja. Rektorski zbor Republike Hrvatske je na temelju predmetnog zakona donio „Integrirani popis akademske naziva i akademske stupnjeva“ NN 50/15 Analizom citiranih propisa razvidno da odredba čl. 38 Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike nije usklađena s odredbama gore navedenih zakonskih i podzakonskih akata. Terminološki gledano važeći propisi u Republici Hrvatskoj više ne propisuju mogućnost stjecanja „znanstvenog stupnja-magistar znanosti“ (mr.sc.). Jedini znanstveni stupanj koji se prema važećim propisima u Republici Hrvatskoj može steći završetkom poslijediplomskog sveučilišnog studija jest znanstveni stupanj doktor znanosti (dr.sc.).		
--	--	--	--	--

		Nadalje, razvidno je da se u Republici Hrvatskoj završetkom poslijediplomskih specijalističkih studija stječe akademski naziv „sveučilišni specijalist“ (univ.spec.) što bi prema vrsti i trajanju trebao biti ekvivalent bivšem, (sada nepostojećem) znanstvenom stupnju magistar znanosti . Poradi takve zakonske neusklađenosti Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike zakinuti su pa i diskriminirani u svojim pravima, državni službenici koji su svoj akademski naziv stekli završetkom poslijediplomskih specijalističkih studija sukladno gore navedenim važećim zakonima a pravo na uvećanje osnovne plaće ne mogu ostvariti zbog odredbe koja je neusklađena s posebnim propisima pa samim time i nezakonita. Isto pitanje zadovoljavajuće je riješeno čl. 138 Zakona o službi u oružanim snagama u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 73/13., 75/15.,50/16. i 30/18.), Ovakva praksa ne bi trebala biti ništa čudno u zemlji poput Hrvatske, koja želi postati društvo znanja, ali u okolnostima u kojima se dodatno obrazovanje godinama ne uspijeva nametnuti kao jedan od kriterija povećanja plaće u državnoj i javnim službama, primjer sustava obrane u kojem su prepoznali značaj dodatnog obrazovanja	
--	--	---	--

		svakako treba analogno primijeniti i u Ministarstvu unutarnjih poslova.		
Zoran Nikolić	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji	Predlažem izmjenu članak 56. Zakona o policiji („NN“ 34/11., 130/12., 89/14., 151/14., 33/15. i 121/16.), dalje u tekstu ZP. U članku 56. dodaje se stavak 3. koji glasi: Polijski službenik koji završi preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij stječe prevođenjem policijsko zvanje sukladno provedenom vremenu (radnom iskustvu) na radnom mjestu policijskog službenika i završenom stupnju obrazovanja. Stavak 3. postaje stavak 4. OBRAZLOŽENJE Radi sagledavanja šire slike, odnosno potrebe za ovom izmjenom, kako je predložena a koja je proizišla iz same prakse navodim članke 56. i članak 57. ZP. Članak 56. Osoba primljena u policiju stječe status policijskog službenika stjecanjem policijskog zvanja. Polijsko zvanje stječe se ovisno o stupnju obrazovanja, radnom iskustvu na poslovima policije, obliku stručnog	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		usavršavanja, položenom ispitu za zvanje i godišnjim ocjenama. Za policijske službenike utvrđuju se sljedeća policijska zvanja: – policajac, – viši policajac, – samostalni policajac, – policijski narednik, – viši policijski narednik, – samostalni policijski narednik, – policijski inspektor, – viši policijski inspektor, – samostalni policijski inspektor, – glavni policijski inspektor, – policijski savjetnik i – glavni policijski savjetnik. Članak 57. Uvjete za stjecanje policijskog zvanja, oznake policijskih zvanja, funkcionalne oznake radnog mjesta, promaknuće i napredovanje kroz policijska zvanja utvrdit će Vlada Republike Hrvatske uredbom. Uredbom iz stavka 1. ovoga članka, Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete i način prevođenja stečenih osobnih policijskih zvanja u policijska zvanja		
--	--	---	--	--

		sukladno ovom Zakonu. Ovim prijedlogom izmjene članka 56. ZP nastoji se ispraviti nelogičnost i vjerujem neustavnost pojedinih odredbi sadržanih u Uredba o uvjetima za stjecanje policijskih zvanja, oznakama policijskih zvanja, funkcionalnim oznakama radnih mjesta, promaknuću i napredovanju kroz policijska zvanja (NN 129/11 i 15/13), dalje u tekstu Uredba, koju je na temelju članka 57. ZP 10. studenoga 2011. donijela Vlada Republike Hrvatske. U članak 57. stavku 2. Propisano je da će Vlada Republike Hrvatske propisat uvjete i način prevođenja stečenih osobnih policijskih zvanja u policijska zvanja sukladno ZP. Sukladno ovoj zakonskoj odredbi Vlada je u članku 22. Uredbe (stupila na snagu 14.11.2011. danom objave u NN 129/2011) propisala uvjete i način prevođenja stečenih policijskih zvanja. Upravo tumačenje i primjena u praksi pokazala je svu nelogičnost i neustavnost ove odredbe. Naime ovaj članak je primijenjen jednokratno, vremenski ograničenu primjenu na sami dan stupanja na snagu Uredbe i kasnije nikada više. Svu apsurdnost navedenog pokušati ću objasniti na konkretnom stvarnom primjeru iz prakse. Primjer koji navodim		
--	--	--	--	--

		prikazuje negativne i diskriminatorne učinke odredbi iz članka 22. Uredbe, koje su, zbog važnosti ponavljam, samo primijenjene na dan stupanja na snagu Uredbe i time nepovratno stavile u povlašten položaj policijske službenike koji su u tom trenutku imali više osobno zvanje i viši stupanj obrazovanja na koji način je dovedeno u pitanje ravnopravno napredovanje policijskih službenika koji su u međuvremenu stjecali iste ili više stupnjeve obrazovanja. Prema članku 22. stavku 1. točka A. Uredbe policijski službenik srednje stručne spreme zatečen u osobnom zvanju „policajac“ koji ima 15 i više godina radnog iskustva, u obavljanju policijskih poslova, prevodi se u zvanje „policijski narednik“ (sukladno članku 8. Uredbe za policijske službenike srednje stručne spreme utvrđuju se zvanja policajac, viši policajac, samostalni policajac, policijski narednik i viši policijski narednik). Prema istom članku točka B. policijski službenik sa završenim preddiplomskim sveučilišnim studijem ili stručnim studijem u trajanju od najmanje tri godine i policijski službenik koji je stekao višu stručnu spremu (VI/I) sukladno propisima koji su vrijedili prije stupanja na snagu Zakona o		
--	--	---	--	--

		znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/2003), zatečen u osobnom zvanju „policijski inspektor“ koji ima 15 i više godina radnog iskustva u obavljanju policijskih poslova prevodi se u zvanje „viši policijski inspektor“ (sukladno članku 8. Uredbe za policijske službenike sa završenim preddiplomskim sveučilišnim studijem ili stručnim studijem u trajanju od najmanje tri godine ili višom stručnom spremom (VI/I) sukladno propisima koji su vrijedili prije stupanja na snagu Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/2003), utvrđuju se zvanja policijski narednik, viši policijski narednik, samostalni policijski narednik, policijski inspektor i viši policijski inspektor). Radi se o policijskim službenicima s jednakim ili sličnim provedenim godinama radnog iskustva, uglavnom 15 i više godina, ali na dan stupanja na snagu Uredbe zatečeni s različitim osobnim zvanjima i stupnjevima obrazovanja, što za učinak ima razliku u prevođenju po osnovi osobnog zvanja i stupnju obrazovanja. Naime prethodno navedeni policijski službenik temeljem odredbe točke A članka 22., Uredbe u trenutku prevođenja, a to je 14.11.2011. dan objave ove Uredbe u Narodnim		
--	--	--	--	--

		novinama, sa srednjom stručnom spremom, a prije završavanja preddiplomskog sveučilišnog studija ili stručnog studija u trajanju od najmanje tri godine preveden je u zvanje „viši policijski narednik“, koje je najviše policijsko zvanje srednje stručne sprema, a policijski službenik iz točke B članka 22. Uredbe preveden je u zvanje „viši policijski inspektor“, koje je ujedno najviše zvanje ovog stupnja stručne sprema. Policijski službenik u zvanju „viši policijski narednik“, prema praksi primjene Uredbe, završavanjem preddiplomskog sveučilišnog studija ili stručnog studija u trajanju od najmanje tri godine izjednačava se po stupnju obrazovanja, ali ne i po zvanju, s policijskim službenikom u zvanju „viši policijski inspektor“, koje je za dva stupnja veće od zvanja „viši policijski narednik“. Iako je u međuvremenu stekao isti stupanj obrazovanja, ima jednako ili više godina radnog iskustva, policijski službenik zadržava isto zvanje „viši policijski narednik“, u koje je prethodno preveden stupanjem na snagu Uredbe, sukladno odredbi članka 8. Uredbe. Navodim, u ovom konkretnom slučaju, da policijski službenik stječe pravo polaganja za neposredno više zvanje koje je „policijski inspektor“, tek po proteku 4 godine, sukladno članku 3. Uredbe. U		
--	--	---	--	--

		međuvremenu policijski službenik u zvanju „viši policijski narednik“ za dvije godine završava specijalistički diplomski stručni studij, a potom za godinu i polu poslijediplomski specijalistički studij čime, sukladno ranije navedenom i analiziranom članku 11. Uredbe, stječe pravo polaganja za zvanje „policijski inspektor“, koje je još uvijek za jedan stupanj niže od, u ovom primjeru drugog policijskog službenika u zvanju „viši policijski inspektor“, od kojega, policijski službenik koji se obrazovao, napominjem kao BITNO, sad ima dva stupnja VIŠE OBRAZOVANJE, isto ili VIŠE RADNOG ISKUSTVA ali ima za dva stupnja MANJE OSOBNO ZVANJE. Ovakvim odredbama, odnosno tumačenjima i u praksi primijenjenima dolazimo do apsurdne situacije da policijski službenik koji se u međuvremenu obrazovao i stekao dva stupanj više obrazovanja, s više ili približno jednakim godina radnog iskustva, na istom ili sličnom radnom mjestu ima jedno ili čak dva stupnja niže osobno zvanje od policijskog službenika koji je to zvanje „zaradio“ jednokratnim prevođenjem. Navodim da bi policijski službenik, stekao uvjete za polaganje za neposredno više osobno zvanje „viši policijski inspektor“ najprije mora položiti za		
--	--	--	--	--

		osobno zvanje „policijski inspektor“ a tek 4 godine nakon toga (članku 3. Uredbe), odnosno 1 godinu ranije (članka 15. Uredbe) stječe pravo polaganja za zvanje „viši policijski inspektor“, čime bi se konačno izjednačio u osobnom zvanju s policijskim službenikom koji je u to zvanje priveden stupanjem na snagu Uredbe krajem 2011. godine i koji ima dva stupnja manje obrazovanje. Smatram da prethodno analizirane odredbe Uredbe nisu u skladu sa Ustavom i to člankom 3. (jednakost), člankom 5. (suglasnost zakona s Ustavom, a ostali propisi i s Ustavom i zakonom), člankom 14. (jednakost pred zakonom), člankom 54. (svakom pod jednakim uvjetima dostupnost svakog radnog mjesta), Zakonom o policiji člankom 56. (stjecanje policijskih zvanja ovisno o stupnju obrazovanja, radnom iskustvu na poslovima policije, obliku stručnog usavršavanja, položenom ispitu za zvanje i godišnjim ocjenama). Stoga predlažem da se u članku 56. doda stavak 3. koji glasi: „Policijski službenik koji završi preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij stječe prevođenjem policijsko		
--	--	---	--	--

		zvanje sukladno provedrenom vremenu (radnom iskustvu) na radnom mjestu policijskog službenika i završenom stupnju obrazovanja.“ a da stavak 3 postane stavak 4. ZP. Učinak ovog stavka sastoji se u tome da bi se policijskog službenika kada ispuni potrebne uvjete (radno iskustvo na radnom mjestu policijskog službenika i završeni stupanj obrazovanja) po istim uvjetima iz članka 22. Uredbe prevelo u odgovarajuće policijsko zvanje, kao i one policijske službenike koji su prevedeni danom stupanja na snagu Uredbe.		
VERKO KUTLEŠA	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji	Člankom 10. Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji predlaže se izmijeniti članak 47, točka 2. važećeg Zakona o policiji. Obzirom da u članku 7. važećeg Zakona o policiji nije predloženo brisati točku 7. koja glasi: „ne smije biti član političke stranke“ osoba koja se prima u policiji, predlažem brisati točku 7. jer je protivna Ustavu RH-a odnosno odredba je neustavna (protivna Ustavu RH kao najvišem zakonu RH-a s kojim moraju biti usklađeni svi zakoni RH-a.) Tom odredbom su policijski službenici u neravnopravnom položaju sa ostalim državljanima RH-a, jer su im Zakonom o policiji oduzeta ustavna prava na slobodno	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		udruživanje koje im je zajamčeno Ustavom RH-a. Važećim Zakonom o policiji, odredbom u članku 38. predlažem brisati tekst u stavku 1. koji glasi: „Policijski službenik ne smije biti član političke stranke, niti se kandidirati na lokalnim i državnim izborima“. U istom članku 38. predlažem brisati tekst u stavku 3. koji glasi: „Policijskog službenika za kojeg se utvrdi da je član političke stranke premjestiti će se na slobodno radno mjesto državnog službenika u Ministarstvu za koje ispunjava uvjete.“ Također, u važećem Zakonu o policiji predlažem brisati stavak 2. u članku 126. koji glasi: „Policijski službenici Ministarstva zatečeni u službi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, koji su članovi političke stranke dužni su u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog Zakona, podnijeti zahtjev za brisanje iz članstva političke stranke“. OBRAZLOŽENJE U Ustavu RH-a je propisano slijedeće: Čl.3. Ustava RH-a propisano je da je vladavina prava i demokratski višestranački sustav jedna od najviših vrednota ustavnog poretka RH-a. Čl.6. Ustava propisano je da je osnivanje političkih		
--	--	--	--	--

		stranaka slobodno, a da su protuustavne političke stranke koje svojim programom ili nasilnim djelovanjem smjeraju podriivanju slobodnog demokratskog poretka ili ugrožavaju opstojnost RH-a. Čl. 43. Ustava RH-a propisano je da se svakom jamči pravo na slobodno udruživanje radi zaštite njihovih probitaka ili zauzimanja za socijalna, gospodarska, politička, nacionalna, kulturna uvjerenja i ciljeve. Radi toga svatko može slobodno osnivati sindikate i udruge, uključivati se u njih ili iz njih istupiti u skladu sa zakonom. Pravo slobodnog udruživanja ograničeno je zabranom nasilnog ugrožavanja demokratskog ustavnog poretka, te neovisnosti, jedinstvenosti i teritorijalne cjelovitosti RH-a. Čl. 60. Ustava RH-a propisano je da u oružanim snagama i redarstvu, državnoj upravi i javnim službama određenim zakonom se može ograničiti pravo na štrajk. U Zakonu o izborima zastupnika u Hrvatski sabor čl.9. st.4. propisano je slijedeće: „Birači i političke stranke ne smiju kandidirati osobe za koje su pravomoćnom sudskom odlukom osuđene na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju duljem od 6 mjeseci, i to,		
--	--	---	--	--

		ako se u trenutku stupanja na snagu odluke o raspisivanju izbora izrečena kazna izvršava ili tek predstoji njezino izvršenje.“ U Zakonu o državnim službenicima i namještenicima u čl. 12. propisano je slijedeće: „ Državni službenik ima se pravo kandidirati na državnim izborima“. Molim Vas, pojasnite mi gdje je u Ustavu propisano da se Ustavom zabranjuje ili ograničava pravo članstva policijskim službenicima u političkoj stranci ili da je Ustavom propisano da se može zakonom propisati zabrana ili ograničenje prava na članstvo policijskim službenicima u političkoj stranci, te temeljem koje odredbe Ustava je u Zakonu o policiji propisana zabrana policijskim službenicima pravo članstva u političkoj stranci? Temeljem čega je moguće da se Zakonom o policiji zabranjuje policijskim službenicima članstvo u političkoj stranci i pravo na kandidiranje na lokalnim i državnim izborima, ako Ustav RH-a to pravo ne zabranjuje, niti ograničava to pravo? Pravo kandidiranja na izborima oduzeto je osobama koje su pravomoćnom sudskom odlukom osuđene na bezuvjetnu kaznu zatvora, te policijskim službenicima, pa su time, nažalost, policijski		
--	--	--	--	--

		službenici i osuđene osobe svrstani u istu kategoriju. Ustav RH-a je propisao u čl. 60. da se može ograničiti pravo na štrajk, ali nije propisao da se može ograničiti pravo članstvo u političkoj stranci i sl. politička prava. Molim Vas, da se prilikom trenutne izmjene Zakona o policiji, a radi zaštite prava policijskih službenika brišu navedeni neustavni, a time i nezakoniti tekstovi u Zakonu o policiji.		
Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	Nacrt prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji , II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI	Nadalje, u Nacrtu se predviđa kako će, po stupanju na snagu, predloženih izmjena i dopuna Zakona o policiji (vezano uz razrješenje zamjenika i pomoćnika glavnog ravnatelja policije te načelnika policijske uprave prije isteka mandata radi čega se uvodi ocjena „zadovoljava“ za prethodnu kalendarsku godinu) biti potrebno detaljnije urediti podzakonski propis kojim se uređuje ocjenjivanje policijskih službenika. U konkretnom slučaju radi se o Pravilniku o ocjenjivanju policijskih službenika („Narodne novine“, br. 113/12) koji u čl.2.st.3. propisuje: „Ne ocjenjuju se policijski službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od 6 mjeseci, bez obzira na razloge.“ Navedena odredba identična je odredbi čl. 81.st.3. Zakona o policiji	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		(„Narodne novine“, br. 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16) koji glasi: „Ne ocjenjuje se policijski službenik koji je u prethodnoj kalendarskoj godini radio manje od 6 mjeseci, bez obzira na razloge.“ U kontekstu navedenog Pravobraniteljica ukazuje i kako Uredba o uvjetima za stjecanje policijskih zvanja, oznakama policijskih zvanja, funkcionalnim oznakama radnih mjesta, promaknuću i napredovanju kroz policijska zvanja (NN 129/11, 15/13, dalje u tekstu: Uredba) u čl. 5. propisuje kako se za redovno promicanje policijskog službenika u neposredno više zvanje (sukladno čl.3.st.1.toč.3. Uredbe) ne računa godina u kojoj je, između ostaloga, pol. službenik „bio odsutan te nije obavljao poslove svog radnog mjesta šest i više mjeseci, osim ako je odsutnost posljedica upućivanja na stručno usavršavanje, obavljanje drugih poslova u službene svrhe ili na temelju posebnih propisa“. Vezano uz gore navedene podzakonske propise, kao i čl.81.st.3. Zakona o policiji, Pravobraniteljica je zaprimila dvije pritužbe (2015. i 2017.) koje su se odnosile na nemogućnost napredovanja pol. službenica koje su koristile bolovanje radi privremene nesposobnosti za rad		
--	--	--	--	--

		zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, rođiljni ili roditeljski dopust. Pri tome se kao sporno javilo pitanje da li se vrijeme provedeno na bolovanju radi komplikacija u trudnoći, kao i vrijeme provedeno na rođiljnom i roditeljskom dopustu, mogu ubrajati kao vrijeme koje se pol. službeniku/ici priznaje u radno iskustvo potrebno za napredovanje. Također postavilo se i pitanje ocjenjivanja pol. službenika/ica koji/e su u prethodnoj kalendarskoj godini radili/e manje od šest mjeseci iz razloga što su koristili/e bolovanje radi komplikacija u trudnoći, rođiljni i/ili roditeljski dopust. U konkretnim slučajevima Pravobraniteljica je zauzela stav kako je Ministarstvo unutarnjih poslova postojećom praksom vezanom uz primjenu odredbi propisa koji se odnose na napredovanje policijskih službenika/ca prekršilo Zakon o ravnopravnosti spolova, odnosno počinilo izravnu diskriminaciju na području zapošljavanja i rada protiv trudnica, zabranjenu čl.13.st.1.toč.7. i čl.6.st.2. Sukladno ovakvom utvrđenju, Pravobraniteljica je uputila upozorenja, preporuke i prijedlog u kojima je zatražila prestanak diskriminatorne prakse u odnosu na napredovanje policijskih službenica-trudnica. Naime Pravobraniteljica je utvrdila kako sam uvjet		
--	--	--	--	--

		ocjenjivanja službenika/ica kao kriterij napredovanja nije upitan niti predstavlja problem u smislu diskriminacije. Međutim, činjenica da Ministarstvo nije omogućilo trudnicama odnosno ženama na bolovanju radi komplikacija u trudnoći, osobama na roditeljskom dopustu i slično, pristup ocjenjivanju jest samo po sebi diskriminatorna praksa u odnosu na trudnice te predstavlja kršenje načela ravnopravnosti spolova i jamstava jednakog postupanja iz Zakona o ravnopravnosti spolova, ali i Europske sudske prakse u odnosu na zaštitu trudnica od diskriminacije. Pravobraniteljica je istaknula kako se bez obzira na izostanke s posla, ukoliko su oni izazvani trudnoćom, policijskim službenicama mora osigurati pristup ocjenjivanju i napredovanju te kako bi svako suprotno postupanje predstavljalo diskriminaciju temeljem spola. Iako je MUP u svom povratnom očitovanju tada iskazao potpunu suglasnost s istaknutim stajalištima Pravobraniteljice te najavio kako će, sukladno navedenom, pristupiti izmjeni Pravilnika o ocjenjivanju policijskih službenika, navedeni pravilnik do danas je ostao neizmijenjen u navedenom dijelu. Tijekom 2017. Pravobraniteljica je		
--	--	---	--	--

		prilikom postupanja po sličnoj pritužbi preporučila Ministarstvu unutarnjih poslova i da izmijeni čl.5.st.1.toč.3. Uredbe na način da se prilikom računanja vremena provedenog u prethodnom zvanju, a potrebnog za redovno promicanje policijskog službenika u neposredno više zvanje, uzme u obzir i vrijeme provedeno na bolovanju radi privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom i obveznom rodiljnom dopustu, odnosno da se proširi krug iznimaka kojima se službenici u vrijeme provedeno u prethodnom zvanju računa i godina u kojoj je bio odsutan te nije obavljao poslove svojeg radnog mjesta šest i više mjeseci. Shodno navedenom, Pravobraniteljica je preporučila da se čl.5.st.1.toč.3. Uredbe izmijeni na način da isti glasi: „Za redovno promicanje policijskog službenika u neposredno više zvanje sukladno članku 3. stavku 1. točki 3. ove Uredbe, ne računa se godina u kojoj: – je ocijenjen ocjenom »zadovoljava« ili »ne zadovoljava«, – mu je izrečena kazna za težu povredu radne discipline, – je bio odsutan te nije obavljao poslove svog radnog mjesta šest i više mjeseci, osim ako je odsutnost posljedica korištenja bolovanja radi privremene nesposobnosti za rad		
--	--	--	--	--

		zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, obveznog rodiljnog dopusta, upućivanja na stručno usavršavanje, obavljanje drugih poslova u službene svrhe ili na temelju posebnih propisa.“ Navedenu preporuku MUP je uvažio navodeći kako će se voditi računa o potrebi izmjene Uredbe, a koja još uvijek nije izmijenjena u navedenom dijelu. Imajući u vidu gore navedeno, Pravobraniteljica predlaže da se čl.81.st.3. Zakona o policiji („Narodne novine“, br. 34/11, 130/12, 89/14, 151/14, 33/15, 121/16) izmijeni na način da se propiše kako se ne ocjenjuje policijski službenik koji je u prethodnoj kalendarskoj godini radio manje od šest mjeseci osim ako je odsutnost sa rada posljedica korištenja bolovanja radi privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom i/ili obveznog rodiljnog dopusta. Pravobraniteljica pritom napominje kako godišnja ocjena ima važnu ulogu prilikom odlučivanja o radno-pravnom statusu obzirom kako se ista uzima u obzir za napredovanje, školovanje, upućivanje na rad u inozemstvo i donošenje drugih odluka o radno-pravnom statusu pol. službenika/ca (sukladno čl. 82. Zakona o policiji). Također Pravobraniteljica		
--	--	---	--	--

		predlaže da se i Pravilnik o ocjenjivanju policijskih službenika („Narodne novine“, br. 113/12) izmjeni u čl.2.st.3. na način da se propiše kako se neće ocjenjivati policijski službenici/ice koji/e su u prethodnoj kalendarskoj godini radili/e manje od šest mjeseci osim ako je odsutnost sa rada posljedica korištenja bolovanja radi privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom i/ili obveznog rodiljnog dopusta.		
Centar za mirovne studije	IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI S OBRAZLOŽENJEM, ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI	Pozdravljamo odluku da se je krenulo u reformu Povjerenstva za pritužbe. Kako bi Povjerenstvo uistinu bilo učinkovito potrebno je dodati članak koji govori o ovlastima Povjerenstva, tj. zakonski definirati da članovi Povjerenstva imaju neograničen prostorni i vremenski pristup svim djelatnicima MUP-a kao i svoj dokumentaciji u vlasništvu MUP-a. Također treba zakonski staviti obvezu svim djelatnicima MUP-a da su dužni odazvati se na razgovore od strane članova Povjerenstva i uvesti primjerene sankcije (novčane, disciplinske) ukoliko to ne učine. Posebno je važno redefinirati proceduru pritužbe Povjerenstvu. Trenutno zadana procedura u potpunosti je neprihvatljiva jer Povjerenstvo počinje sa radom tek nakon dvije faze provjere osnovanosti pritužbe unutar MUP-a. To ostavlja previše	Odbijen	Odbija se komentar u dijelu prijedloga o neograničenom pristupu svim djelatnicima i svoj dokumentaciji Ministarstva unutarnjih poslova iz razloga objašnjenih uz odgovor br. 7 odnosno prethodni komentar. U ostalom dijelu komentar je primljen na znanje.

		vremena za eventualno prikrivanje nezakonitih radnji koje su mogle dovesti do povrede ljudskih prava. Osoba koja smatra da je došlo do povrede njenih prava od strane djelatnika MUP-a treba imati mogućnost odmah se obratiti Povjerenstvu koje tada može raditi neovisnu istragu od istraga koje će raditi za to nadležna tijela unutar MUP-a. Takav slučaj imamo i u radu Vijeća za građanski nadzor sigurnosno-obavještajnih agencije gdje Vijeće kreće sa svojom istragom neovisno o internim istragama unutar SOA-e. Ako to mogu prihvatiti sigurnosne službe ne vidimo niti jedan razlog zašto to ne bi bilo i u slučaju građanskog nadzora nad MUP-om.		
GONG	IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI S OBRAZLOŽENJEM, ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI	Podržavamo komentar i prijedloge Centra za mirovne studije i još jednom naglašavamo kako je neophodno da Povjerenstvo ima neograničen pristup svim djelatnicima MUP-a i svoj dokumentaciji u vlasništvu MUP-a, da su djelatnici MUP-a dužni odazvati se na razgovor Povjerenstvu i da se osoba koja smatra da su joj povrijeđena prava odmah može obratiti Povjerenstvu.	Odbijen	Članovi Povjerenstva iz reda građana ne mogu imati neograničen pristup svim djelatnicima Ministarstva unutarnjih poslova niti svoj dokumentaciji u vlasništvu MUP-a. Stajalište je stručnog nositelja izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji da je za članove Povjerenstva za rad po pritužbama potrebno i dostatno provesti samo postupak temeljne sigurnosne provjere, kako je i predloženo, a ne i postupak sigurnosne provjere za pristup dokumentaciji

				označenoj najvišim stupnjevima tajnosti.
STRUKOVNA UDRUGA KRIMINALISTA	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 1.	Predlažemo da se izmjeni članak 115. i članak 117. Zakona o policiji („NN“ 34/11., 130/12., 89/14., 151/14., 33/15. i 121/16.); U članku 115. dodaje se stavak 2. koji glasi: „Kada policijski službenik policijsku ovlast primjeni u skladu sa zakonom, a državno odvjetništvo ne pokrene kazneni postupak, odbaci kaznenu prijavu ili obustavi kazneni progon, oštećenik kao privatni tužitelj ne može preuzeti kazneni progon, a svoj imovinskopravni zahtjev može ostvariti samo u parnici protiv Republike Hrvatske.“ Članak 117 stavak 1. potrebno je izmijeniti na način: „Briše se točka „“ i umjesto točke dodaje zarez „“,“ te dodaje tekst: „osim u slučaju iz članka 115. stavka 2. ovoga Zakona.“ OBRAZLOŽENJE Predloženom izmjenom Zakona o policiji osnažio bi se pravni položaj odnosno kazneno-pravna zaštita policijskih službenika, kada zakonito primjenjuju policijske ovlasti, poglavito sredstva prisile. Sličan oblik pravne zaštite od kaznenog progona bio je ranije propisan u članku 32. Kaznenog zakona Republike Hrvatske	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		(„Narodne novine“ broj: 110/97., 27/98. – ispravak, 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08. i 57/11.) kojeg citiramo: „Nema kaznenog djela kad službena osoba na temelju zakonske ovlasti primijeni sredstva prisile u skladu sa zakonom.“ Nije jasno iz kojih razloga je citirana odredba izbačena iz naprijed navedenog Kaznenog zakona. Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima („NN“ 76/09. i 92/14.) u članku 98. stavak 2. propisano je da će Ministarstvo (unutarnjih poslova) osigurati pravnu pomoć policijskom službeniku protiv kojeg se poduzimaju radnje u okviru prethodnog postupka, kazneni postupak ili postupak naknade štete u vezi s obavljanjem policijskih poslova koje je po ocjeni policije obavio u skladu sa zakonom. Nadalje, spomenuta izbačena odredba iz naprijed navedenog Kaznenog zakona je „vraćena“, ali u Zakon o policijskim poslovima i ovlastima, i to u članku 98. stavku 6. kojim je propisano, citiramo: „(6) Kada su sredstva prisile uporabljena na način propisan zakonom, isključena je odgovornost policijskog službenika koji ih je uporabio.“ Međutim, navedenom odredbom nije osigurana djelotvorna pravna zaštita policijskih službenika, već samo djelomična, s		
--	--	---	--	--

		obzirom da pojam „isključenja odgovornosti“ nema isto kaznenopravno značenje kao i pojam „nema kaznenog djela“. Stoga, nužno je potrebno razmotriti ponovno propisivanje odredbe o zakonitoj uporabi sredstava prisile u tekstu Kaznenog zakona i sa drugačijim sadržajem od postojeće odredbe Zakona o policijskim poslovima i ovlastima. Naime nisu sasvim jasni učinci primjene te odredbe zbog čega bi bilo razumljivije i jasnije vratiti se na rješenje iz bivšeg Kaznenog zakona NN 110/97 koji zakonitu uporabu sredstava prisile ubraja među razloge isključenja protupravnosti. Iz predloženog prijedloga predlažu se dvije razine provjere zakonitosti primjene policijske ovlasti (sredstava prisile), ali i cjelovita zaštita policijskih službenika osobito od zlouporabe prava. Naime, kada je prethodno ocijenjeno da su sredstva prisile uporabljena zakonito, a državno odvjetništvo ima stajalište da postoje osnove za vođenje kaznenog postupka, Ministarstvo unutarnjih poslova će osigurati pravnu pomoć policijskom službeniku, u kaznenom postupku i u eventualnom parničnom postupku. Međutim, kada policija i državno odvjetništvo sukladno Zakonu o policijskim poslovima i ovlastima i Zakonu o kaznenom postupku („NN“ 121/11, 91/12, 143/12, 56/13,		
--	--	--	--	--

		145/13, 152/14 i 70/17.) utvrde da su sredstva prisile uporabljena u skladu sa zakonom, tada oštećenik kao tužitelj ne može preuzeti kazneni progon protiv policijskog službenika, već može pokrenuti parnični postupak zbog naknade štete, ali samo protiv Republike Hrvatske. U slučaju gubitka u tom postupku Ministarstvo ne bi imalo pravo postavljanja regresnih tražbina prema policijskom službeniku. Naime, u svakodnevnoj praksi svjedoci smo zlouporabe prava supsidijarnog tužitelja u odnosu na policijske službenike po kojima žrtva, odnosno oštećenik prema kojem je policijski službenik zakonito primijenio sredstva prisile, zlouporabom svog prava oštećenika kao tužitelja preuzima kazneni progon bez ikakve pravne osnove, već samo da bi se osvetio i naštetio policijskom službeniku. Nažalost, u ne malom broju slučajeva policijski službenici koji su bili izvrgnuti takvom dugotrajnom postupku bivaju fizički i psihički slomljeni, iako su u konačnici oslobođeni pravomoćnom sudskom presudom. Posebice je realno moguća situacija pokretanja takvih postupaka i od strane osoba (višestruko) evidentiranih počinitelja kaznenih djela, koje iz malicioznih razloga (osveta, difamacija, diskreditacija i sl.) i bez financijskih prepreka		
--	--	--	--	--

		(mogu si dopustiti financijske troškove vođenja postupka), pokreću postupke protiv policijskih službenika koji su ranije prema njima poduzimali policijske ovlasti u okviru izvida, odnosno tijekom kriminalističkih istraživanja. Takva praksa ne daje nikakvu djelotvornu pravnu zaštitu policijskim službenicima, a to za posljedicu ima da policijski službenici izbjegavaju primjenjivati sredstva prisile i to kada je to po zakonu nužno, što stvara pravnu nesigurnost. Pravno utemeljenje zašto je potrebno napraviti ovakvu izmjenu i dopunu Zakona o policiji u odnosu na druge zakone kojima je regulirana ova problematika nalazimo u slijedećim Zakonima: I. Zakon o kaznenom postupku "Narodne novine", broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 Odluka i Rješenje USRH, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14. i 70/17. Člankom 55. stavkom 1. propisano je citiramo: „Osim u slučajevima iz članaka 206.c, 206.d i 206.e ovoga Zakona, kad državni odvjetnik utvrdi da nema osnova za progon za kazneno djelo za koje se kazneni postupak pokreće po službenoj dužnosti ili kad utvrdi da nema osnova za progon protiv neke od prijavljenih osoba, dužan je u roku od osam dana o tome		
--	--	--	--	--

		izvijestiti žrtvu i uputiti ju da može sama poduzeti progon. Tako će postupiti i sud ako je donio rješenje o obustavi postupka zbog odustajanja državnog odvjetnika od progona u drugim slučajevima. U članku 206.c stavku 1.,2. i 3. propisano je citiramo: (1) „Osim kad mu je to dopušteno prema posebnom zakonu“, državni odvjetnik može rješenjem odbaciti kaznenu prijavu ili odustati od kaznenog progona iako postoji osnovana sumnja da je počinjeno kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti i za koje je predviđena novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina ako je: 1) s obzirom na okolnosti vjerojatno da će u kaznenom postupku okrivljenik biti oslobođen od kazne, 2) protiv okrivljenika u tijeku izvršenje kazne, a pokretanje kaznenog postupka za drugo kazneno djelo nema svrhe s obzirom na težinu, narav djela i pobude iz kojih je ono počinjeno, te na rezultate koje je kazna ili druga mjera ostvarila na počinitelja da ubuduće ne čini kaznena djela, 3) okrivljenik izručen ili predan stranoj državi ili međunarodnom kaznenom sudu radi provođenja postupka za drugo kazneno djelo,		
--	--	--	--	--

		4) okrivljenik prijavljen za više kaznenih djela kojima je ostvario bića dvaju ili više kaznenih djela, ali je svrhovito da se počinitelj osudi samo za jedno, jer pokretanje kaznenog postupka za druga kaznena djela ne bi imalo bitnog utjecaja na izricanje kazne ili drugih mjera prema počinitelju. (2) Rješenje iz stavka 1. ovog članka državni odvjetnik će osim okrivljeniku, dostaviti žrtvi i podnosiocu kaznene prijave. Uz rješenje, žrtvi će se dostaviti i pouka da u roku od osam dana od dana primitka rješenja može podnijeti pritužbu višem državnom odvjetniku ako smatra da rješenje nije osnovano. Žrtvu će se upozoriti i da, ako ne podnese pritužbu, svoj imovinskopravni zahtjev može ostvariti u parnici. Protiv rješenja državnog odvjetnika iz stavka 1. ovoga članka žalba nije dopuštena. (3) Viši državni odvjetnik dužan je postupiti po pritužbi u roku od trideset dana od njezina primitka. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da je rješenje osnovano, o tome će izvijestiti žrtvu i uputiti ju da svoj imovinskopravni zahtjev može ostvarivati u parnici. Ako viši državni odvjetnik utvrdi da rješenje nije osnovano, naložit će nižem državnom odvjetniku da odmah nastavi rad na predmetu, o čemu će izvijestiti žrtvu, okrivljenika i podnosioca	
--	--	--	--

		prijave. II. Odluka Ustavnog suda („Narodne novine 91/12.) ocjena suglasnosti s Ustavom Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine« broj 152/08., 76/09. i 80/11.). u kojoj se, između ostalog osporavalo pravo državnom odvjetniku da uskrati pravo supsidijarnog tužitelja oštećeniku, točka 417. Odluke. a. Iz mišljena Ministarstva pravosuđa izdvajamo dio iz točke 419. Odluke (...) „Navodi da preuzimanje kaznenog progona od oštećenika nije Ustavom zajamčeno pravo. Riječ je o zakonskom pravu koje ustanovljuje ZKP.“ (...) b. Iz stava Ustavnog suda iznesenog u točki 420. Odluke izdvajamo: (...) „Zakonodavac je slobodan taksativno odrediti granice u kojima oštećenik može preuzeti kazneni progon od državnog odvjetnika kao supsidijarni tužitelj. Polazeći od iznesenih prigovora, Ustavni sud ocjenjuje da ne postoje osnovani razlozi za pokretanje postupka za ocjenu suglasnosti s Ustavom.(...)“ III. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05 i 41/08.) U pogledu odgovornosti poslodavca propisano je u članku 1061. stavku 1. citiramo: (1) „Za štetu koju zaposlenik u radu ili u svezi s radom prouzroči		
--	--	---	--	--

		trećoj osobi odgovara poslodavac kod kojega je radnik radio u trenutku prouzročenja štete, osim ako dokaže da su postojali razlozi koji isključuju odgovornost zaposlenika.“ Međutim, stavkom 2. istoga članka daje se pravo oštećeniku da popravljanje štete može tražiti i od zaposlenika, isto naglašavamo i citiramo: (2) „Oštećenik ima pravo zahtijevati popravljanje štete i neposredno od zaposlenika ako je štetu prouzročio namjerno.“ Predmetno znači da bi u parnici policijski službenik trebao dokazati da štetu nije prouzročio namjerno. IV. Zakon o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst). Članak 12. stavak 1. propisano je citiram: „Kad odluka suda ovisi o prethodnom rješenju pitanja postoji li neko pravo ili pravni odnos, a o tom pitanju još nije donio odluku sud ili drugi nadležni tijelo (prethodno pitanje), sud može sam riješiti to pitanje ako posebnim propisima nije drugačije određeno.“ Kako policijski službenik u parnici ne bi morao dokazivati da štetu nije počinio namjerno,		
--	--	---	--	--

		Zakonom o policiji je potrebno to propisati, kako se predlaže. U članku 78. potrebno je dodati nove stavke 4. i 5. koji glase: »(1) Osnovica za obračun plaće policijskom službeniku uvećat će se za 8% djelatnim vojnim osobama koji ima znanstveni stupanj magistra znanosti odnosno za 15% policijskom službeniku koji ima znanstveni odnosno akademski stupanj doktora znanosti. (2) Osnovica za obračun plaće policijskom službeniku uvećat će se za 8% koji je završio poslijediplomski specijalistički studij i stekao akademski naziv sveučilišnoga specijalista. OBRAZLOŽENJE Navedene dopune nužno je izvršiti obzirom da postojeći Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike nema zadovoljavajuće riješeno ovo pravo. Naime, odredbom čl. 38 st. 5. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike NN 112/17 propisano je da će se osnovna plaća uvećati: - ako službenik ima znanstveni stupanj magistra znanosti za 8% - ako službenik ima znanstveni stupanj doktora znanosti za 15% Odredbama čl. 69.-74 Zakona o znanstvenoj		
--	--	--	--	--

		djelatnosti i visokom obrazovanju NN123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 02/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14, 60/15, 131/17, propisuju se vrste studija koje se izvode na visokim učilištima u Republici Hrvatskoj Zakonom o akademskim nazivima i akademskom stupnju NN 107/07, 118/12 čl. 3.-7. propisuju se uvjeti za stjecanja akademskih naziva i akademskog stupnja. Rektorski zbor Republike Hrvatske je na temelju predmetnog zakona donio „Integrirani popis akademskih naziva i akademskih stupnjeva“ NN 50/15 Analizom citiranih propisa razvidno da odredba čl. 38 Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike nije usklađena s odredbama gore navedenih zakonskih i podzakonskih akata. Terminološki gledano važeći propisi u Republici Hrvatskoj više ne propisuju mogućnost stjecanja „znanstvenog stupnja-magistar znanosti“ (mr.sc.). Jedini znanstveni stupanj koji se prema važećim propisima u Republici Hrvatskoj može steći završetkom poslijediplomskog sveučilišnog studija jest znanstveni stupanj doktor znanosti (dr.sc.). Nadalje, razvidno je da se u Republici Hrvatskoj završetkom poslijediplomskih specijalističkih studija stječe akademski naziv „sveučilišni specijalist“ (univ.spec.) što bi prema		
--	--	--	--	--

		vrsti i trajanju trebao biti ekvivalent bivšem, (sada nepostojećem) znanstvenom stupnju magistar znanosti . Poradi takve zakonske neusklađenosti Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike zakinuti su pa i diskriminirani u svojim pravima, državni službenici koji su svoj akademski naziv stekli završetkom poslijediplomskih specijalističkih studija sukladno gore navedenim važećim zakonima a pravo na uvećanje osnovne plaće ne mogu ostvariti zbog odredbe koja je neusklađena s posebnim propisima pa samim time i nezakonita. Isto pitanje zadovoljavajuće je riješeno čl. 138 Zakona o službi u oružanim snagama u Republici Hrvatskoj (»Narodne novine«, br. 73/13., 75/15.,50/16. i 30/18.), Ovakva praksa ne bi trebala biti ništa čudno u zemlji poput Hrvatske, koja želi postati društvo znanja, ali u okolnostima u kojima se dodatno obrazovanje godinama ne uspijeva nametnuti kao jedan od kriterija povećanja plaće u državnoj i javnim službama, primjer sustava obrane u kojem su prepoznali značaj dodatnog obrazovanja svakako treba analogno primijeniti i u Ministarstvu unutarnjih poslova.		
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O	Nacrtom prijedloga Zakona predlaže se mijenjati dio postojeće odredbe kojim je	Odbijen	Ako je osoba koja smatra da su joj djelovanjem ili propuštanjem

	POLICIJI, Članak 2.	propisana mogućnost da osoba podnese pritužbu i onda kada nisu povrijeđena njezina prava ili slobode. Međutim, nema zapreka da se za ovaj slučaj propiše mogućnost da ako pritužbu podnese osoba koja nije ona čija su prava povrijeđena, za daljnje postupanje traži se suglasnost povrijeđene osobe. Dakle, odredba članka 5. stavka 1. Zakona o policiji treba ostati ista, a dodaje se stavak 4. kojim se propisuje da kada pritužbu podnosi osoba koja smatra da su drugoj osobi povrijeđena prava postupanjem ili propustom policije, Povjerenstvo će zatražiti suglasnost od osobe za koju se tvrdi da su joj prava povrijeđena za daljnje provođenje postupka. Ako je osoba suglasna, imat će status podnositelja pritužbe.		djelovanja policijskog službenika u primjeni policijskih ovlasti povrijeđena prava ili slobode suglasna s time da se provede postupak pred Povjerenstvom, nema zapreke da sama podnese pritužbu na način kako je Nacrtom prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji predloženo
Centar za mirovne studije	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 2.	Potrebno je omogućiti da Povjerenstvo djeluje i po predstavkama organizacija za zaštitu ljudskih prava koje zastupaju ranjive skupine te da one imaju pravo u ime žrtve podneti predstavku. Naime, kao što je poznato, žrtve povreda ljudskih prava u pravilu se jako eško odluče za postupke, posebno u kratkom vremenskom roku te im je lakše ukoliko to za njih rade organizacije civilnog društva. Tu praksu imamo i u Zakonu o suzbijanju diskriminacije koji prepoznaje institut tzv. udružne tužbe, gdje upravo organizacije	Odbijen	S obzirom da su u praksi uočeni problemi u postupanju kada pritužbu podnese druga osoba, a ne ona čija su prava povrijeđena, stručni nositelj izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji opredijelio se za rješenje predloženo u članku 2. kojim se mijenja članak 5. stavak 1.

		civilnog društva podnose tužbe. Dodatno rok za pritužbu treba povećati na minimalno 90 dana jer žrtvi četo treba više vremena da se ohrabri i podnese predstavku. Najvažnije, potrebno je zakonski omogućiti da građani / pravne osobe direktno (ili paralelno) šalju predstavku na Povjerenstvo po pritužbama. Naime, neprihvatljivo je da prvo MUP radi dvije vrste nadzora i tek onda predmet može doći na POvjerenstvo. U tom periosu, teoretski, policija može prikriti sve potencijalne tragovepovrede ljudskih rpava. zato je važno da POvjerenstvo može pokrenuti postupak čim dobije pritužbu od građana.		
Centar za mirovne studije	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 3.	Predlažemo da naziv povjerenstva bude: Povjerenstvo za građanski nadzor policije Naime, Povjerenstvo ako želi biti učinkovito mora biti prepoznato od strane građana te bi ovakav naziv bolje i jasnije rezonirao kod građana.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Centar za mirovne studije	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 4.	Predlažemo da se odluka Povjerenstva dostavi i matičnom Odboru za ljudska prava i prava nacionalnih manjina te da Odbor ima mogućnost, prema potrebi, sazvati tematsku sjednicu vezanu uz evanutalnu povredu ljudskih prava. Također predlažemo da se zakonski eksplicitno navede da Povjerenstvo ne može zasjedati u prostorijama MUP-a.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 4.	Ukoliko bi u Povjerenstvu za rad po pritužbama, koje predstavlja građanski nadzor nad radom policije, ravnopravno sudjelovala dva predstavnika MUP-a koje imenuje ministar, ne bi se moglo raditi o neovisnom građanskom nadzoru nad postupanjima policije u punom smislu te riječi. Stoga, potrebno je predvidjeti potpunu samostalnost i neovisnost rada Povjerenstva u odnosu na MUP. Prema Nacrtu prijedloga Zakona, predviđa se da Povjerenstvo ima 12 članova (10 predstavnika građana + 2 predstavnika MUP-a). Međutim, kako bi Povjerenstvo doista bilo građanski nadzor potrebno je da svih 12 članova budu predstavnici građana koje imenuje i razrješava Hrvatski sabor jer nije za očekivati da će građani, koji se pritužuju na postupanje policije i čije su pritužbe prije prigovora Povjerenstvu bile obrađivane od strane unutarnjeg policijskog nadzora, sudjelovanje policijskih službenika na bilo koji način u radu Povjerenstva ocjenjivati objektivnim, a što za posljedicu može imati generalnu ocjenu o neobjektivnost rada i odluka Povjerenstva u cjelini. Kao uzor takvom rješenju može poslužiti primjer Vijeće za građanski nadzor sigurnosno-obavještajnih agencija, u čijem radu ne sudjeluju predstavnici sigurnosno-obavještajnih službi.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
------------------------------	---	---	---------------------	--

		Ukoliko bi Povjerenstvo imalo, sukladno Nacrtu prijedloga Zakona, 12 članova (ali bez predstavnika MUP-a), moglo bi se unutar Povjerenstva formirati više vijeća (npr. svako vijeće po tri člana, kako je i predviđeno), čime bi se omogućilo ažurno rješavanje predmeta i otklanjanja ponavljanja situacija iz prošlosti kada je značajno kašnjenje u rješavanju predmeta bio je jedan od prigovora građana na rad bivšeg Povjerenstva. Tako, na primjer, 2013. godine ograničenja u radu Povjerenstva odnosila su se na nemogućnost dovoljno čestog sastajanja članova te na zahtjevnost postupka ispitivanja pritužbenih navoda, te se u 171 slučaju uopće nije postupalo u smislu razmatranja sadržaja i donošenja odluke. O mogućim znatnim zaostacima u radu, odnosno da nisu u mogućnosti upućivati odgovore strankama u propisanom roku od 90 dana, Povjerenstvo je u ožujku 2013. godine obavijestilo Hrvatski sabor. Kako bi se unaprijedila ažurnost rada po pritužbama, samo Povjerenstvo je tada, između ostalog, predložilo imenovanje zamjenika članova Povjerenstva ili povećanje broja vijeća u kojima zasjeda Povjerenstvo. U svezi propisivanja da se odluka Povjerenstva dostavlja podnositelju pritužbe, ustrojstvenoj		
--	--	---	--	--

		jedinici MUP-a nadležnoj za unutarnju kontrolu i osobi ovlaštenoj za pokretanje disciplinskog postupka protiv policijskog službenika čiji rad je bio predmet pritužbe, svrsishodno bi bilo i da se odluka Povjerenstva o osnovanosti pritužbe dostavlja i na znanje i pučkoj pravobraniteljici.		
Marko BLAŽEVIĆ	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 4.	Smatram da se radi o značajnom povjerenstvu koje kontrolira djelokrug rada Ministarstva unutarnjih poslova, u vidu postupanja policijskih službenika kao i zakonitost postupka. Mišljenja sam kako bih "Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina" trebalo zamijeniti s "Odbor za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost", s obzirom da se radi o Odboru koji pod sobom već posjeduje Vijeće za nadzor sigurnosno-obavještajnog sustava. Nadalje, predlaže se 10 (deset) članova predstavnika građana koje imenuje i razrješava Hrvatski sabor, što smatram velikim brojem, da bi se oformilo predloženo Povjerenstvo. Zbog racionalizacije, efikasnosti ali i oformljivanja predlaže se osnivanje Povjerenstva pojedinačno za svaku Policijsku upravu u Republici Hrvatskoj s manjim brojem osoba članova Povjerenstva iz reda građana, s maksimalnim brojem od 3 (tri) člana.	Odbijen	U konkretnom slučaju radi se o povredi ljudskih prava ili sloboda, a poslovi utvrđivanja i praćenja područja koja se odnose na ostvarivanje i zaštitu ljudskih prava i sloboda su u djelokrugu rada Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskog sabora. Također, sadašnje zakonsko rješenje prema kojem se osnivaju Povjerenstva za svaku policijsku upravu u praksi se pokazalo neodrživim radi čega se i pristupilo izmjenama odredbi o Povjerenstvu za pritužbe.

Marko BLAŽEVIĆ	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 5.	Predlaže se zamjena "Temeljna sigurnosna provjera" s "Provjerom I. stupnja" zbog mogućih klasificiranih podataka sa stupnjom tajnosti "Vrlo tajno" u skladu s Zakonom o sigurnosnim provjerama ("Narodne Novine" broj: 85/2008. i 86/2012.,).	Odbijen	Stručni nositelj izrade Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji je stajališta da je predložena odredba prema kojoj se za članove Povjerenstva za rad po pritužbama provodi temeljna sigurnosna provjera svrhovita i dostatna te da bi provedba sigurnosne provjere I. stupnja dodatno usložila postupak izbora članova Povjerenstva
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 5.	Kako bi u građanskom nadzoru nad radom policije istovremeno bio prisutan i element stručnosti, potrebno je propisati stručne uvjete koje članovi Povjerenstva trebaju ispunjavati jer nema razloga da građane u nadzoru nad postupanjem policije ne predstavljaju stručne osobe izabrane od predstavničkog tijela građana. Propisivanje određenih kriterija kako bi se ojačala stručnost građanskog nadzora (npr. VSS pravne struke, kriminalističke struke,...) može se, također, učiniti po uzoru na Vijeće za građanski nadzor sigurnosno-obavještajnih agencija. Time bi se značajnije istaknula stručna komponenta građanskog nadzora, jer prema trenutno propisanim uvjetima članovi Povjerenstva trebaju biti osobe koje uživaju profesionalni i osobni ugled u javnosti, bez da je propisano npr. o kojoj se profesiji treba raditi. Također, potrebno	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		je voditi računa o predviđanju dovoljnog broja stručnjaka kao članova Povjerenstva, koji bi ravnomjerno mogli biti raspoređeni u više vijeća unutar Povjerenstva. Glede prijedloga da se propisuje novčana naknada za članove Povjerenstva iz reda građanstva u iznosu 5% prosječne neto plaće za svaki završeni predmet, ističemo da vezivanje naknade za „svaki završeni predmet“ nije primjereno jer „učinak“ rada po predmetima na taj način može rezultirati površnim pristupom radi što bržeg rješavanja predmeta, umjesto da im se posveti dovoljno vremena, pažnje i stručnog angažmana. Stoga bi primjerenije bilo propisivanje adekvatne mjesečne naknade, uz osiguranje adekvatnih uvjeta za normalan rad Povjerenstva (u više vijeća), kako bi se obradio odgovarajući broj predmeta na kvalitetan način, što će građanima ulijevati povjerenje u svrsishodnost pritužbe. Također, ukupni trošak je nerealno nisko procijenjen (23.000,00 kuna prema podacima za 2016. godinu te 9700 kuna prema podacima za 2017. godinu) jer se temelji na podacima o broju predmeta iz 2016. godine (23 prigovora) i 2017. godine (11 prigovora). Naime, procjena troška na bazi broja prigovora iz tih godina nije objektivna, jer u 2016. i 2017. godini		
--	--	--	--	--

		Povjerenstvo više nije funkcioniralo, što je bila općepoznata činjenica i građani mu se uglavnom više niti nisu obraćali. Međutim, primjerice, 2013. godine građani su Povjerenstvu uputili 221 pritužbu, što je gotovo deset puta veći broj od onog navedenog 2016. godine, kao baze za planirane troškova. Za očekivati je, ako se građani uvjere u funkcionalnost i objektivnost rada Povjerenstva, da će broj prigovora na postupanje policije biti značajno veći od onog iz 2016. i 2017. godine.		
Centar za mirovne studije	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 5.	Predlažemo da jednog člana Povjerenstva, koji bi ujedno bio i Predsjednik Povjerenstva, imenuje Pučka pravobraniteljica bilo iz redova osoba zaposlenih u njenom uredu, bilo iz kruga šire javnosti. Na taj način dodatno će se osigurati neovinnost Povjerenstva a i Pučka pravobraniteljica dobiti će više informacija o radu policije. Također predlažemo da se kao prednost pri izboru članova Povjerenstva uzme u obzir iskustvo i prepoznatost kandidata u zaštiti i promociji ljudskih prava.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Centar za mirovne studije	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 5.	Članovi Povjerenstva moraju imati i pravo nakanade prijevoznih troškova za odlazak na teren, tj. npr. u nadzor pojedine policijske postaje. Nije dovoljno samo osigurati nakanadu prijevoznih troškova za dolazak na sjednicu.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 6.	Pitanja bitna za rad Povjerenstva i obavljanje administrativno-tehničkih poslova za Povjerenstvo, trebaju se urediti aktom Hrvatskog sabora na prijedlog Odbora za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskog sabora. Propisivanjem da Povjerenstvo djeluje pri odboru Hrvatskog sabora nadležnog za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, a u svome je radu neovisno, te da tajništvo Hrvatskog sabora osigurava prostor i opremu te potrebne djelatnike za rad Povjerenstva dodatno bi se naglasila neovisnost Povjerenstva u odnosu na MUP, jer npr. odredbe postojećeg Pravilnika o načinu rada i postupanja po pritužbama te radu povjerenstava za rad po pritužbama, propisuju da administrativno-tehničku potporu radu Povjerenstva pruža MUP, te da je sjedište Povjerenstva na adresi MUP-a.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 9.	Uz obrazloženje čl. 9. Prijedloga zakona, navodi se da je važeći čl. 46. ZoP-a formuliran šire od čl. 63. Zakona o državnim službenicima (dalje: ZDS-a) kojim se taksativno navodi o kojim pravima i obvezama državnih službenika se odlučuje u upravnom postupku, dok se za ostvarivanje ostalih prava i obveza iz državne službe odgovarajuće primjenjuju opći propisi o radu. Stoga se izmjenama čl.46. st.1. i dodavanjem novog stavka 3. u istom	Prihvaćen	Članak 9. Nacrta prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o policiji kojim se mijenja članak 46. Zakona o policiji bit će ispravljen u skladu s danim prijedlogom.

		članku, predlažu izmijene radi usklađenja s čl. 63. ZDS-a. Međutim, propušteno je u st.1. čl.46. navesti da je upravna stvar i odlučivanje o stavljanju na raspolaganje, iako se u st.2. istog članka ističe, među ostalim, da žalba na rješenje o raspolaganju, ne odgađa izvršenje. Također, u čl. 9. Prijedloga zakona, predlažemo dopuniti st.2. čl. 46., u skladu s čl. 63. st.4. ZDS-a, tako da se iza riječi „prestanka službe“ dodaju riječi „po sili zakona“, kako bi se preciziralo da samo žalba izjavljena na rješenje o prestanku službe po sili zakona ne odgađa izvršenje rješenja, dok u ostalim slučajevima prestanka službe, žalba odgađa izvršenje rješenja.		
Marko BLAŽEVIĆ	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 10.	Nedopustivo je da u Državnu službu pristupaju osobe koje prethodno imaju trogodišnji program školovanja, zbog razine nastavnog gradiva i općih predmeta. Naročito što su većina trogodišnjih škola strukovne s iznimno manjim općim sadržajem nastave, a povećanim praktičnim dijelom. Trogodišnji prijam učenika u zanimanje Policajac, moguć je i opravdan jedino ukoliko se ponovno uvede obrazovanje u trajanju od 2 godine, gdje bi isti stekli sve potrebno znanje za navedeno zvanje. Također treba se uzeti u obzir da učenici s niskim	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		prosjeckom ocjena upisuju trogodišnji sustav obrazovanja jer su na isto primorani, samim time sustav bi se drastično uništio ugledom i kvalitetom kadra koji bi se u budućnosti primao u službu. Smatram da je potrebno poraditi na kvaliteti sustava, povećanju plaće te neće biti problem održati sustav, a ne da ljudi bježe iz sustava nezadovoljni cjelokupnim sustavom. Jer ni ovi trogodišnjaci koji uđu u sustav, postanu ovlaštene osobe, počmu raditi i vide kakvo je stanje, zasigurno se neće zadržati, samim time ne dobivamo održivu budućnost sustava, već će se dogoditi da će kroz koju godinu na ulicama nekadašnji kriminalci i policajci uvoditi red i briniti o sigurnosti.		
Ivica Porubić	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 12.	Predlaže se brisanje stavka 3. u važećem Zakonu jer traženje mišljenja županijske skupštine ili skupštine grada Zagreba prije podnošenja prijedloga za imenovanje načelnika policijske uprave nema nikakvu pravnu težinu niti neki smisao osim "medijske politizacije" tih imenovanja na lokalnim razinama. Rukovoditelji koji se imenuju na ta radna mjesta su isključivo policijski službenici koji u duhu ovog Zakona trebaju biti apolitične osobe. Nadalje, predlaže se dopuna stavka 4. kojim se propisuju uvjeti za imenovanje zamjenika glavnog ravnatelja policije	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		i načelnika policijskih uprava. Obzirom da su to rukovoditelji najviše razine (potkategorija glavni rukovoditelj) predlažem da se u prvoj alineji izmjeni rečenica "od čega najmanje 10 godina na rukovodećim policijskim poslovima" te da se zamjeni rečenicom "od čega najmanje 10 godina na rukovodećem radnom mjestu glavni ili viši rukovoditelj" (isto bi se trebalo dodati i u važeći članak 58. stavak 2. alineja 1.). U tom smislu navodim da je iz tih razloga potrebno dopuniti čl.43. Zakona na način da se definiraju kategorije rukovodećih radnih mjesta. Iznjeti ću banalan primjer- policijski službenik s 15 godina staža i od toga npr. najmanje 10 godina na rukovodećem radnom mjestu vođe grupe za zaštitu granice (samostalni policajac-potjategorija niži rukovoditelj) imao bi uvjete za imenovanje na ova radna mjesta dok s druge strane pol.sl. s 15 godina staža koji nikad nije bio rukovoditelj a nalazi se na radnom mjestu višeg policijskog službenika (npr. savjetnik ministra) nema uvjete za sudjelovanje na internom oglasu. Sve moderne policije "stvaraju" svoje buduće rukovoditelje kroz njihovu karijeru i usmjereno školovanje i obuku za rukovodeća radna mjesta (profiliranjem kadrova). Teoretski se sada može dogoditi situacija da se na interni oglas javi 500 policijskih savjetnika koji		
--	--	---	--	--

		ispunjavaju ove uvjete te se postavlja pitanje kako uopće provesti takav interni oglas. Također predlažem da se u drugoj alinije propiše zvanje glavnog policijskog savjetnika iz već navedenih razloga ali i činjenice da zamjenici glavnog ravnatelja mijenjaju glavnog ravnatelja te da načelnici Pu rukovode s 500-5.000 zaposlenika (ovisno o kategoriji PU). U duhu predloženih izmjena Uredbe o zvanjima (brisanje ograničenja u uvjetima za polaganje zvanja visoke stručne sprema) mišljenja sam da minimalno 30-tak radnih mjesta policijskih službenika kategorije glavni rukovoditelj u MUP-u (prema važećoj Uredbi o klasifikaciji radnih mjesta policijskih službenika) treba biti u zvanju glavnog policijskog savjetnika jer se radi o rukovođenju sa sustavom koji ima preko 25.000 zaposlenika. U prilog tome ću navesti činjenicu da smo do 2011. godine u sistematizaciji imali cca 250 radnih mjesta glavnih policijskih savjetnika a nakon preustoja 2012. godine imamo samo jedno radno mjesto i to glavnog ravnatelja policije. Dodatno smatram da bi u ovom članku trebalo kao uvjet propisati i disciplinsku nekažnjavanost (4 godine za težu i 2 godine za lakšu povredu) jer se to sada nigdje ne vrednuje. Ujedno se postavlja i pitanje ocjene "zadovoljava". Naime ako je uvodi odredba da je ta		
--	--	--	--	--

		ocjena razlog za razrješenje imenovanik rukovoditelja na ovim mjestima, da li se onda osoba koja je u karijeri ili unatrag 3-5 godina ocijenjivanja ocjenom "zadovoljava" može javiti na interni oglas i biti imenovana na ova mjesta? Aliterna tiva može biti da se doda treća alinija u kojoj bi bilo navedeno da ispunjava i druge propisane uvjete prema Pravilniku o unutarnjem redu UP-a. Ovdje ujedno ukazujem i na određenu nelogičnost u nazivu pomoćnika glavnog ravnatelja policije koji onda opet imaju svoje pomoćnike pa dolazi do slikovite situacije "pomoćnik pomoćnika". Ako glavni ravnatelj ima više od jednog zamjenika pitanje je da li trebaju postojati radna mjesta koja nose naziv pomoćnik glavnog ravnatelja- mislim da je dostatan i dovoljno snažan naziv načelnik Uprave.		
Ivica Porubić	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 13.	U važećem članku članak 43. Zakona o policiji radna mjesta policijskih službenika klasificirana su u tri kategorije, i to: 1. radna mjesta rukovodećih policijskih službenika, 2. radna mjesta viših policijskih službenika, 3. radna mjesta nižih policijskih službenika. Klasifikaciju i mjerila za utvrđivanje radnih mjesta policijskih službenika utvrđuje Vlada Republike Hrvatske uredbom. Dakle iz važećih odredbi Zakona nije vidljiva podjela unutar kategorije	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		rukovodećih radnih mjesta već se ona sada efinira nižim propisom tj. uredbom. Predlažem da se u vezano uz ove izmjene izvrši i izmjena članka 43. Zakona o policiji na način da se definiraju kategorije radnih mjesta rukovodećih policijskih službenika kako bi se u predloženim izmjenama zakona mogle izvršiti i korekcije uvjeta za pojedina rukovoedeća radna mjesta.		
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 14.	Čl. 14. Prijedloga zakona mijenja se čl. 63. ZoP-a na način da se, pored sada propisanih situacija u kojima se provodi rasporeda na radno mjesto policijskog službenika dodaju dvije nove situacije opisane u točkama 4. i 5. Spornim smatramo prijedlog da u slučajevima kada imenovane osobe (glavni ravnatelj policije, njegovi zamjenici i pomoćnici te načelnici policijskih uprava) budu razriješene radi nastupanja svih razloga navedenih u čl. 59. st.3. ZoP-a, budu raspoređene na radno mjesto policijskog službenika. U slučaju kada je imenovana osoba razriješena radi trajne nesposobnosti za rad i obnašanje funkcije (čl. 59. st.3.al.2.) ili radi prestanka službe po sili zakona (čl. 59. st.3.al.4.), ne bi smjela, niti mogla biti, raspoređena na radno mjesto policijskog službenika. Također, upitnim smatramo raspored na radno mjesto	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		nakon razrješenja imenovane osobe u slučaju iz čl. 59. st.3. t.3. ZoP-a, odnosno kada je ta osoba izvršnim rješenjem disciplinskog suda proglašena krivim za težu povredu službene dužnosti. Predlažemo u izmijenjenom tekstu u t.5. čl. 63. ZoP-a, iza teksta koji glasi „ članka 59.st.3.“, dodati “al.1. i al. 3.“, čime bi onemogućilo da osoba koja je trajno nesposobna za rad i obnašanje funkcije ili joj je prestala služba po sili zakona, bude raspoređena na radno mjesto policijskog službenika.		
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 15.	Uz obrazloženje čl. 15. Prijedloga zakona, navodi se da je st.1. i 2. čl.64. ZoP-a potrebno izmijeniti u skladu s predloženim izmjenama čl.63. ZoP-a, što, međutim, u daljnjem tekstu podrobnije nije obrazloženo. U st.2. čl.64. predloženo je brisanje riječi“ uz pisani pristanak“. Ukoliko bi se predloženo rješenje prihvatilo, to bi značilo da bi se policijskog službenika za kojeg nema određenog radnog mjesta na koje se može rasporediti, moglo, bez njegovog pisanog pristanka, rasporediti na radno mjesto za koje je propisano niže policijsko zvanje od njegovog osobnog. Primjena takve odredbe dovela bi do pravne nesigurnosti glede statusa policijskih službenika, a mogla bi dovesti i do zlouporabe ovlasti od strane rukovodećih službenika te	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		s tim u vezi povećanja broja žalbi izjavljenih protiv rješenja o rasporedu te potom pokrenutih sudskih postupaka nezadovoljnih policijskih službenika.		
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 17.	U čl. 17. Prijedloga zakona, predlaže se brisati st.3. čl.72. ZoP-a kojim je propisano da se policijskog službenika, (samo) uz pisani pristanak može premjestiti na radno mjesto nižeg policijskog zvanja od osobnog. Predlažemo odredbu st.3. ne mijenjati, uz obrazloženje već navedeno uz čl. 15. Nacrta.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Ivica Porubić	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI, Članak 21.	Da bi ova odredba došivljela puni smisao potrebno je proširiti spektar lakših povreda službene dužnosti definiranih u čl.95. Zakona jer sada u njemu ne postoji odredba po kojoj bi se sankcionirali blaži oblici nedoličnog ponašanja, a kako to proizlazi iz obrazloženja izmjene čl.96. U tom smislu predlaže se izmjena članka 95., tako da se briše dosadašnji tekst točke 7., a novi glasi: „svaka radnja ili propuštanje radnje kojom se onemogućava ili otežava funkcioniranje službe ili šteti ugledu i interesima službe, a koja ne sadrži obilježja teške povrede službene dužnosti.“.	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Ured pučke pravobraniteljice	ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI,	Uz čl. 24. Prijedloga zakona, predloženo je izmijeniti čl. 110. st.2. t.4. ZoP-a kojim je kao jedna od sada važećih kazni za	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o

	Članak 24.	težu povredu službene dužnosti, propisan „premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova na vrijeme od 2 do 4 godine“. Predložen je novi tekst koji glasi: „premještaj na drugo radno mjesto iste ili niže složenosti poslova istog stupnja obrazovanja“, no bez ograničenog trajanja spomenute kazne (od 2 do 4 godine), kao što je to bilo do sada. Time kazna proizvodi trajne posljedice, što ne bi trebala biti svrha kažnjavanja, osim kada je u pitanju prestanak državne službe. Zbog toga se protivimo predloženim izmjenama st.2.t.4. čl.110. ZoP-a.		policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.
Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova	IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O POLICIJI S OBRAZLOŽENJEM, OBRAZLOŽENJE POJEDINAČNIH ODREDBA	Pravobraniteljica smatra nužnim ukazati i na odredbu čl. 47. Zakona o policiji koja govori o prijamu u policiju. Naime, čl.47.st.1. glasi: „Osoba koja se prima u policiju mora ispunjavati sljedeće uvjete: 1. imati hrvatsko državljanstvo, 2. imati završenu srednju školu u četverogodišnjem trajanju, 3. biti mlađa od 30 godina, kod prvog zaposlenja, ako se prima na radno mjesto srednje stručne spreme, 4. imati posebnu psihičku i tjelesnu zdravstvenu sposobnost, 5. ispunjavati posebno propisanu razinu tjelesne motoričke sposobnosti, 6. biti osobno dostojna za obavljanje policijske službe, 7. ne smije biti član	Primljeno na znanje	Komentar je primljen na znanje i bit će uzet u obzir i razmatran prilikom izrade novog, cjelovitog Zakona o policiji, kada će se sustavno urediti cjelokupna materija koja je predmet normativnog uređenja ovoga Zakona.

		političke stranke.“ Vezano uz uvjet iz toč.6. – „biti osobno dostojna za obavljanje policijske službe“ – u čl.47. propisuje se slijedeće: „Nije dostojna za obavljanje policijske službe osoba koja je pravomoćno osuđena za kazneno djelo počinjeno iz koristoljublja ili nečasnih pobuda, ili osoba koja je kažnjena za prekršajno djelo protiv javnog reda i mira s obilježjem nasilja ili za drugo prekršajno djelo koje je čini nedostojnom za obavljanje policijske službe ili osoba čije dosadašnje ponašanje, navike ili sklonosti ukazuju na nepouzdanost za obavljanje službe. Dostojnost za obavljanje policijske službe iz stavka 1. točke 6. ovoga članka provjerava nadležna policijska postaja na način koji propisuje ministar pravilnikom.“ Dakle iz navedenog proizlazi kako zapreku za primitak osobe u policiju predstavlja pravomoćna presuda za kazneno djelo počinjeno iz koristoljublja ili nečasnih pobuda, ali ne i za kazneno djelo koje bi se odnosilo na područje nasilja u obitelji, a što je (po važećem Kaznenom zakonu) kazneno djelo nasilja u obitelji iz čl. 179a Kaznenog zakona („Narodne novine“, br.125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17). Također, u odnosu na prekršajna djela, zapreku predstavlja pravomoćna presuda za „prekršajno djelo protiv		
--	--	--	--	--

		javnog reda i mira s obilježjem nasilja“ ili „drugo prekršajno djelo koje je čini nedostojnom za obavljanje policijske službe“, pri čemu se izrijekom ne navode i prekršajna djela iz područja nasilja u obitelji (koja su trenutno regulirana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji, „Narodne novine“, br. 70/2017). Analizirajući navedeno, Pravobraniteljica smatra kako prekršaji iz područja nasilja u obitelji nikako ne smiju (a posebice prilikom prijama u policijsku službu) niti na koji način biti manje značajniji odnosno kvalificirani kao manje opasni od prekršaja protiv javnog reda i mira s obilježjem nasilja (kao što je npr. tučnjava i svađa na javnom mjestu). Pored navedenog, Zakon o policiji kao zapreku navodi i okolnost da se radi o osobi „čije dosadašnje ponašanje, navike ili sklonosti ukazuju na nepouzdanost za obavljanje službe“, a što je, po mišljenju Pravobraniteljice, dosta širok i nedorečen pojam podložan interpretaciji od slučaja do slučaja te kao takav nužno ne mora uvijek podrazumijevati i nasilje u obitelji (bez obzira da li se radi o prekršaju ili kaznenom djelu). Vezano uz dostojnost za obavljanje policijske službe, čl.47. Zakona o policiji navodi kako nju provjerava nadležna policijska postaja na		
--	--	--	--	--

		način koji propisuje ministar pravilnikom. U konkretnom slučaju radi se o Pravilniku o načinu obavljanja provjere osobne dostojnosti za obavljanje policijske službe („Narodne novine“, br. 98/12, dalje u tekstu: Pravilnik), a koji u čl.8. predviđa da se u obavljanju provjere, između ostaloga, prikupljaju i „podaci o kaznenim postupcima koji se trenutno vode i podaci iz kaznenih evidencija“ (toč.2.) te „podaci o optužnim prijedlozima i prekršajnim nalogima i podaci iz prekršajnih evidencija“ (toč.3.). Dakle iz navedenog Pravilnika (koji je podzakonski akt) ne proizlazi na koji način, i da li uopće, činjenica da je provjeravana osoba (odnosno osoba koja se prima u policiju) kazneno ili prekršajno kažnjavana radi djela iz područja nasilja u obitelji utječe na prijam te osobe u policijsku službu. Naime čl.11. Pravilnika propisuje kako se za ocjenu osobne dostojnosti provjeravane osobe osniva Povjerenstvo kojeg čine predsjednik (načelnik policijske uprave) i dva člana (rukovodeći policijski službenik kriminalističke policije i rukovodeći policijski službenik policije). Sukladno čl.11.st.3. Pravilnika, Povjerenstvo se upoznaje s izvješćima o obavljenoj provjeri te daje ocjenu osobne dostojnosti za svaku provjeravanu osobu pojedinačno. Stoga		
--	--	---	--	--

		Pravobraniteljica smatra da bi osuđivanost (kako kaznena tako i prekršajna) za nasilje u obitelji automatski i uvijek trebala biti zapreka za prijam u policiju te kao takva i izrijekom propisana. Vezano uz navedeno, Pravobraniteljica ukazuje kako je obiteljsko nasilje ozbiljan i značajan društveni problem koji svakako ne predstavlja (i ne smije predstavljati) privatni problem pojedinca te da kao takav zaslužuje i društvenu osudu, ali i adekvatnu pravnu sankciju. Za razliku od drugih oblika nasilja, nasilje u obitelji je često skriveno, nevidljivo, manifestira se na različite načine te je upravo zato i mnogo opasnije. Žrtve obiteljskog nasilja su posebno osjetljiva i ranjiva skupina, često nemoćna da se na bilo koji način suprotstavi nasilniku. Dodatno otežavajuću okolnost predstavljaju i određeni društveni stereotipi (npr. žrtva je sama kriva što trpi nasilje, to je njezin izbor i sl.) kao i patrijarhalni svjetonazor (uslijed kojega žrtve ponekad, umjesto razumijevanja i podrške, doživljavaju osudu i stigmatizaciju društva). Nasilje nad ženama je spolno utemeljeno nasilje, koje je usmjereno protiv žena zato što su ženskog spola, te neproporcionalno pogađa žene, a uključuje djela ili pokušaje primjene fizičkog, psihičkog ili		
--	--	--	--	--

		seksualnog nasilja (Opća preporuka br. 19. iz 1992. godine Odbora UN za uklanjanje diskriminacije žena). Prema Deklaraciji UN o uklanjanju nasilja nad ženama iz 1993.g., nasilje nad ženama je bilo kakav akt nasilja koje se temelji na rodu i spolu, a koji kao posljedicu ima, ili je vjerojatno da će imati, fizičku, seksualnu ili psihološku štetu ili patnju u žena, uključujući prijetnje takvim radnjama, prisilu ili samovoljno lišavanje slobode, bilo u javnom ili privatnom životu. U svjetlu navedenog, Pravobraniteljica posebno napominje kako se Europski sud za ljudska prava u predmetu Opuz protiv Turske (2009.) prvi put izravno bavio nasiljem u obitelji kvalificirajući ga kao rodno zasnovano nasilje (gender-based violence) i oblik diskriminacije žena u smislu članka 14. Konvencije. Konvencija Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (tzv. Istanbulska konvencija) propisuje da je nasilje nad ženama ozbiljno kršenje ljudskih prava i oblik diskriminacije žena. U preambuli istog dokumenta nasilje nad ženama definirano je kao „rodno uvjetovano nasilje“ i „sredstvo dominacije muškaraca nad ženama“. Cilj Konvencije je suzbijanje svih oblika nasilja i diskriminacije, promoviranje rodne ravnopravnosti, razvoj sveobuhvatnih okvira,		
--	--	--	--	--

		politika i mjera za zaštitu i pomoć žrtvama svih oblika nasilja te pružanje podrške i pomoći organizacijama i institucijama u uspostavljanju efikasne suradnje i usvajanja sveobuhvatnog pristupa u suzbijanju nasilja nad ženama i nasilja u obitelji. Imajući u vidu sve navedeno, Pravobraniteljica smatra da bi postojanje pravomoćne sudske presude – kako kaznene tako i prekršajne – za djela iz područja nasilja u obitelji svakako trebalo biti izrijekom propisano kao apsolutna zapreka za prijam u policiju i to u Zakonu o policiji (a ne da se o tome odlučuje od slučaja do slučaja temeljem podzakonskog akta). Slični argumenti mogu se primijeniti i vezano uz prestanak službe koji je reguliran u čl.120. Zakona o policiji, a koji glasi: „Uz slučajeve prestanka službe po sili zakona, utvrđene propisom o državnim službenicima, policijskom službeniku po sili zakona služba prestaje: 1. utvrđivanjem prava na mirovinu na temelju djelomičnog ili potpunog gubitka radne sposobnosti, danom izvršnosti rješenja nadležne službe, 2. kada je pravomoćno kažnjen za kazneno djelo za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti, danom saznanja za to,		
--	--	---	--	--

		3. ako se sazna da u vrijeme prijama u policiju nije ispunjavao uvjete za prijam u policiju propisane člankom 47. ovoga Zakona – danom saznanja za to, 4. kad se sazna da je u vrijeme prijama u policiju postojala zapreka za prijam u službu propisana člankom 48. ovoga Zakona – danom saznanja za to, 5. ako odbije raspored iz članka 67. stavka 1. ovoga Zakona, danom kada je trebao početi raditi na novom radnom mjestu. Iznimno od stavka 1. točke 2. ovoga članka, policijskom službeniku neće prestati služba po sili zakona iako je kažnjen za kazneno djelo za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti ako je kazneno djelo počinio s nehajnim oblikom krivnje, u prekoračenju nužne obrane ili u krajnjoj nuždi, i to ako je kazneno djelo počinjeno prilikom primjene policijskih ovlasti ili za kazneno djelo koje se odnosi na sigurnost prometa pod uvjetom da za to kazneno djelo nije osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora – danom pravomoćnosti presude.“ Prestanak službe po sili zakona (ex lege) reguliran je u čl. 137. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/2005, 140/2005, 142/2006, 77/2007, 107/2007, 27/2008, 34/2011, 49/2011, 150/2011, 34/2012, 38/2013, 37/2013, 1/2015, 138/2015, 61/2017) prema kojem		
--	--	---	--	--

		državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona, između ostaloga, i u slijedećim slučajevima: - „kad je osuđen na kaznu zatvora ili kaznu dugotrajnog zatvora ili djelomičnu uvjetnu osudu za kazneno djelo - danom saznanja za pravomoćnost presude, osim ako mu je pravomoćnom presudom izrečena uvjetna osuda ili mu je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro“ (čl.137.st.1.toč.4.) - „ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom - danom saznanja za to“ (čl.137.st.1.toč.7.) Zapreke za prijam u državnu službu propisane su u čl. 49. Zakona o državnim službenicima, te isti glasi: „U državnu službu ne mogu biti primljene osobe: a) protiv kojih se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti ili koje su proglašene krivim za kazneno djelo za koje se kazneni postupak vodi po službenoj dužnosti, b) kojima je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe,		
--	--	--	--	--

		c) kojima je prestala državna služba zbog toga što nisu zadovoljile na probnom radu, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe.“ Analizirajući razloge prestanka službe u policiji, Pravobraniteljica zaključuje da su razlozi navedenog slijedeći: Prema Zakonu o državnim službenicima (čl.137.st.1.toč.4. i toč.7. te čl.49.st.1.toč.a), državna služba prestaje po sili zakona: - ako je državni službenik osuđen na kaznu zatvora ili kaznu dugotrajnog zatvora ili djelomičnu uvjetnu osudu za kazneno djelo, osim ako mu je pravomoćnom presudom izrečena uvjetna osuda ili mu je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro (čl.137.st.1.toč.4.) - ako se sazna da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim zakonom (čl.137.st.1.toč.7.) – a koja je regulirana u čl.49. Zakona o državnim službenicima koji u toč.a. propisuje da u državnu službu ne mogu biti primljene osobe „protiv kojih se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti ili koje su proglašene krivim za kazneno djelo za koje se kazneni postupak vodi po službenoj dužnosti“ (čl. 49. st.1. toč.a).		
--	--	---	--	--

		Pored navedenog, prema Zakonu o policiji (čl.120.st.1.toč.2.) služba prestaje i: - kada je službenik pravomoćno kažnjen za kazneno djelo za koje se progon poduzima po službenoj dužnosti, pri čemu je iznimka slijedeća: ako je kazneno djelo počinio s nehajnim oblikom krivnje, u prekoračenju nužne obrane ili u krajnjoj nuždi, i to ako je kazneno djelo počinjeno prilikom primjene policijskih ovlasti ili za kazneno djelo koje se odnosi na sigurnost prometa pod uvjetom da za to kazneno djelo nije osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi kako bilo kakva osuda za prekršajna djela, pa tako i za prekršaje iz područja nasilja u obitelji, niti na koji način nije razlog za prestanak službe u policiji, a što Pravobraniteljica smatra spornim i dvojbenim. Prema stajalištu Pravobraniteljice, politika nulte stope tolerancije na nasilje prema ženama i u obitelji znači da, osim što počinitelje obiteljskog nasilja treba izložiti najstrožim sudskim sankcijama, istodobno treba poslati i jasnu društvenu poruku o apsolutnoj neprihvatljivosti bilo kojeg oblika nasilja u obitelji. Važnu ulogu u navedenom imaju upravo policijski službenici/ice koji/e kroz svoj rad i postupanje trebaju		
--	--	--	--	--

		predstavljati pozitivne primjere, a što svakako isključuje postojanje bilo kakvih sudskih presuda kojim bi isti bili osuđeni za kaznena i/ili prekršajna djela iz područja nasilja u obitelji.		
--	--	--	--	--